

Yıl : 10

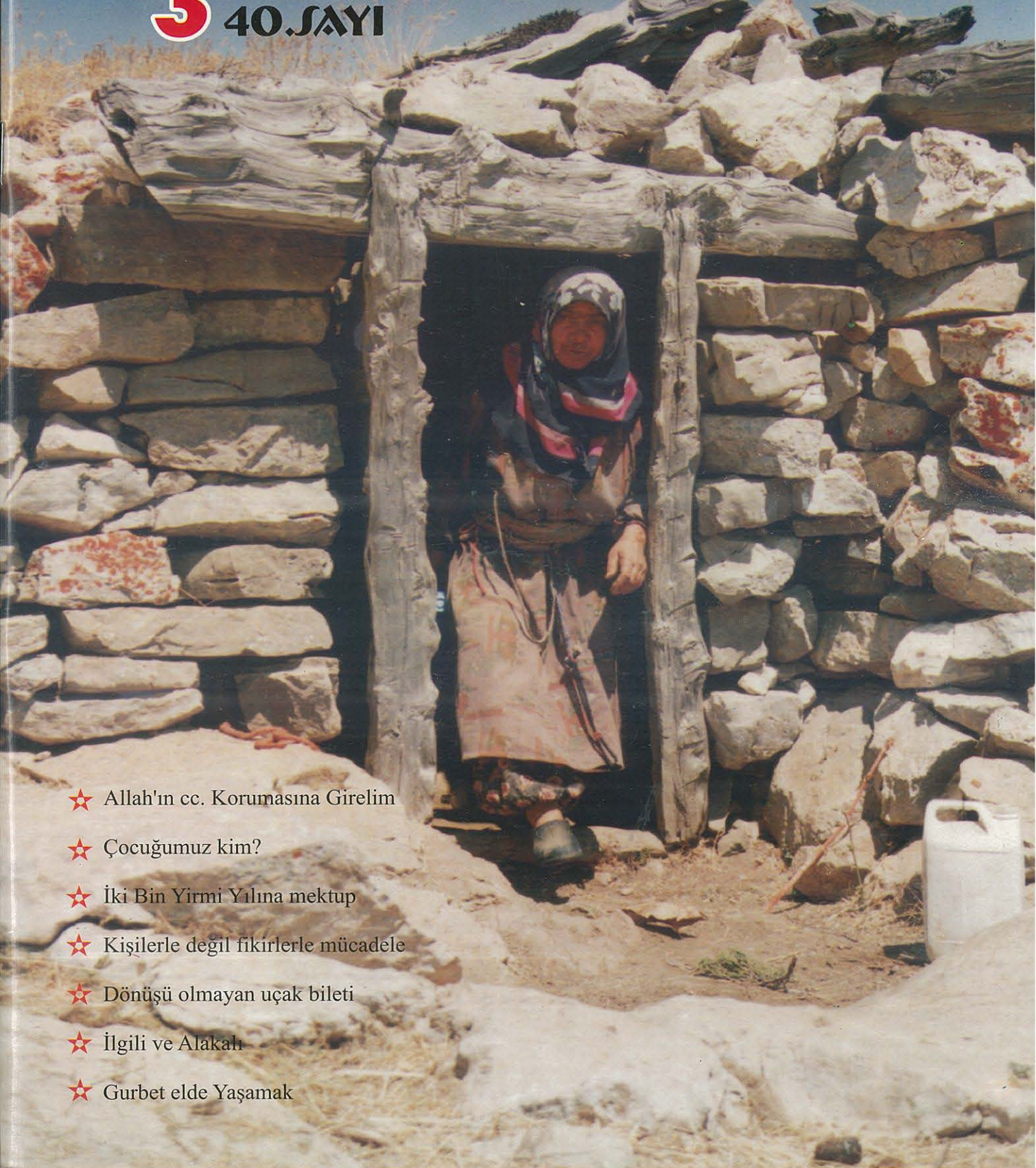
Nisan - Mayıs - Haziran 2007

Çetmi

40. SAYI

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

- ★ Allah'ın cc. Korumasına Girelim
- ★ Çocuğumuz kim?
- ★ İki Bin Yirmi Yılına mektup
- ★ Kişilerle değil fikirlerle mücadele
- ★ Dönüşü olmayan uçak bileti
- ★ İlgili ve Alakalı
- ★ Gurbet elde Yaşamak



Betonun Estetiğe Dönüştüğü Yer...



Belediyeler:
Yollar
Park ve Bahçeler
Yaya Kaldırımları

www.necipogullari.com
info@necipogullari.com

Özel Sektör:
Apartman ve Siteler
Fabrika Sahaları
Petrol İstasyonları



KONYA-MERKEZ
MERKEZ: Ereğli Yolu Birketçiler
Sanayi Turanoğlu Sk. No:5 Karatay/KONYA
Tel: (0.332) 355 80 31-32-38
Fax: (0.332) 355 80 27



KONYA-CHIANBEYLİ
ŞUBE: Konya - Ankara yolu 3. km
Pancar Kantarı Karşısı Cihanbeyli/KONYA
Tel: (0.332) 673 38 05
Fax: (0.332) 673 38 04

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Abdullah Kasap
Karaman	M. Akif Akkoca
Antalya	M. Ali Güven
İzmir	Mehmet Yerlikaya
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mahmut Uçar
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARIMIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

Abone ve Reklam İçin

Banka Hesap Numarası

Vakıflar Bankası
Konya Merkez Şube
Hesap No: 20513 82

ADRES

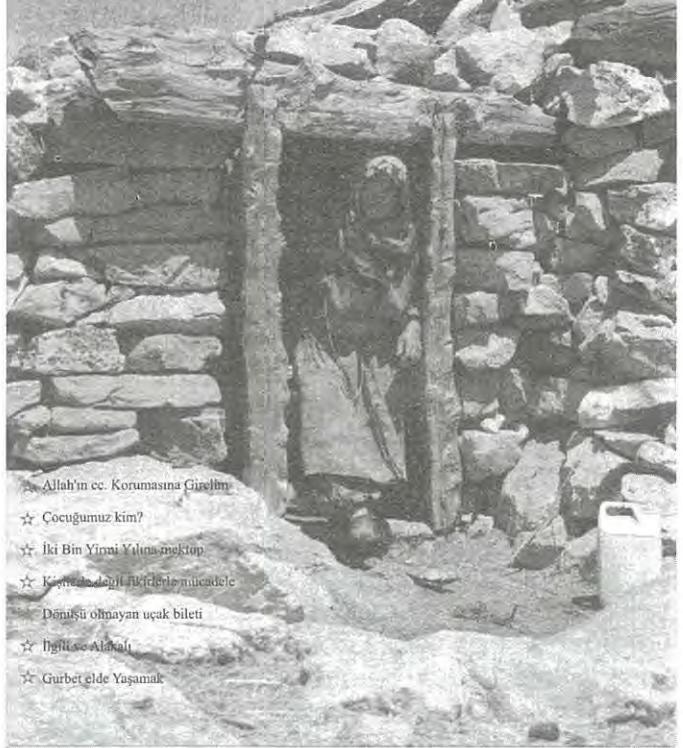
Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Meram-KONYA
Tel: 0332. 351 26 67

Tasarım

Muhammed Fatih
Zengin

Baskı

Hür Ofset
0332. 237 45 91



- ☆ Allah'ın cc. Korumasına Girelim
- ☆ Çocuğumuz kim?
- ☆ İki Bin Yirmi Yılına mektup
- ☆ Kişilerle değil fikirlerle mücadele
- ☆ Dönüşü olmayan uçak bileti
- ☆ İlgili ve Alakalı
- ☆ Gurbet elde Yaşamak

İçindekiler

2	Kerim Bozdağ	Selam ile
3	Mehmet Balci	Allah'ın cc.Korumasına Girelim 1
5	Şeref ÇİLEK	Çocuğumuz kim?
8	Nurettin Özel	İki Bin Yirmi Yılına mektup
12	Ahmet Zengin	Kişilerle değil fikirlerle mücadele
14	Mehmet Ali Güven	Yalın ayak gittim geldim
15	Hasan Uçar	Çetmi'ye hasret
16	Âlim Aslan	Sizin için
17		Afyondaki Çetmili
18	Halis Yazıcı	Sılaya gidelim
20		Köylü kadını
22	Alim Aslan	Hadi sizi geçmişe götüreyim
24		40 Hadis
27		Çetminin Tarihi ve Coğrafi yapısı
29		Nimetullah uçardan Şiirler
33		Ayakkabıcı
34	Mustafa Zengin	Gönül bağına Hasretim
41	M. Salih B	Sen vardın
42		Dönüşü olmayan uçak bileti
43	Kerim Bozdağ	İlgili ve Alakalı
44		Çetmiden Haberler
45	Ali Kocaman	Gurbet elde Yaşamak
		Foto albümü

Selam ile

kerim.bozdag@gmail.com

Dergimiz on yıldır yayınlanıyor. Ve nihayet kırkinci sayıya ulaştık. Bu Çetmimiz ve insanlarımız için önemi çok büyük bir başarı. Bu başarıda istisnasız bütün hemşerilerimizin payı vardır. 40. sayımız şerefine Peygamberimiz S.A.V'n 40 Hadis'i Şerifini yayınlıyoruz.

Dergimize bütün çabalarımıza rağmen yeterli haber ve bilgi akışı maalesef sağlanamıyor. O kadar ki, son zamanlarda vefat eden hemşerilerimizin bazıları hakkında ısrarlı çabalarımıza rağmen bilgi alamıyoruz. Bu yüzden elimizde olanlarla ve edinebildiğimiz kıt bilgilerle yetinmek zorunda kalıyoruz. Tabii bu da yeterli olmuyor. Biz isteriz ki büyük küçük, kadın erkek her Çetmili'nin bu çorbada tuzu bulunsun. Ancak burada bu vesileyle farkına vardığımız çok çok önemli bir gerçeğe karşılaşıyoruz. Şimdi beraber düşünelim ve bir karar verelim; Dergimiz, haberleştiğimiz internet sitesi ve Vakfımız olmasaydı ne olurdu acaba? Herhalde ölen bir hemşerimizin vefat haberini yıllar sonra tesadüfen öğrenebilecektik. Aynen bunun gibi başka konulardan da haberdar olmayacaktık. Herkes her yerde kendi gemisinin kaptanı olacak, her birimiz başka başka deryalara açılıp kaybolup gidecektik. Acılarımızı paylaşmayacak, sevinçlerimize ortak olmayacaktık. Her birimiz başımıza gelecek felaketlerle baş başa kalıp altından kalkamayacağımız yükler altında ezilip gidecektik.

Allahtan Vakfımız var ve bütün Çetmililer birlik ve beraberlik içinde... Dergimiz var geçmiş ve geleceğimiz arasında köprü oluyor... İnternet sitemiz var anında haberleşip birbirimizle olan alakayı pekiştiriyoruz... Bütün bunlar sahip olduğumuz nimetlerin en güzellerinden değil mi?

Artan alaka ile bütün hemşerilerimizin yapacağı en küçük bir yardımın bile ifa ettiği mana ve kıymet şuuruyla desteklerinin devamını dileriz.

...Son günlerde ülkemizde meydana gelen hadiseler hepimizi yürekten sarsmaya ve üzmeyle devam etmektedir.



Cumhurbaşkanlığı seçim sürecine girilmesi ile birlikte yaşananlar halkımızın gözleri önünde cereyan etmekte, millete rağmen onun değerlerine fütursuzca saldırılmaktadır. PKK terörü azdırılmakta, askerlerimiz şehit edilmekte, analar babalar gözyaşı dökmekte, Halkımızın tamamı acıya gark olmaktadır. Bütün bunlara rağmen namaz kılan öğrenciler afişe edilmekte, Kutlu Doğum haftası münasebetiyle ilahi okuyan öğrenciler suçlanmakta hatta PKK eşkiyasından daha tehlikeli görülebilmektedir. Sanal muhtıralarla darbe tehdidi yapılmakta, miting meydanlarında cumhuriyet mitingi tertipleyenlerin tekelinde imiş gibi, "Cumhuriyet elden gidiyor" teraneleri ile halkımıza gözdağı verilmektedir. "İrtica, gerici, yobaz" yaftaları ile İslam'a ve onun değerlerine saldırılmaktadır. Kimi çevreler halkın hâkimiyeti anlayışını prangalamak ve demokrasiyi askıya alarak yasadışı yollarla zorbalığa heveslenmekte ve Türk milletini aşağılayıp küçümsemektedir...

Bu gerçekleri burada zikretmemizin nedeni, kimseye akıl vermek veya hedef gösterip yol haritası çizmek değil elbet. Zikrettiğimiz hadiseler milletimizin gözleri önünde cereyan eden gerçeklerdir. Biz bu gerçeklere ayna olup hadiseleri yansıttık sadece. Bugün için Türkiye'nin manzarası maalesef budur.

Halkımızın bu oyunda rol alan figüranları layığı ile tanıyıp olan biten hadiseler karşısında feraseti ile doğru kararlar vereceğine inancımız tamdır.

Halkı hiçe sayan, onu küçümseyen ve hatta yok sayan anlayışların kaynağında açıkça belli ki halk düşmanlığı vardır.

Halkımız her şeyin en iyisine layık yüce bir millettir. Ona huzuru ve mutluluğu çok görenler, onun inancına saldıranlar, onu yok etmeye çalışanlar ortalıkta cirit atarken bizler evlatları katledilen seyirciler konumunda olmamalıyız olmayacağız ve hep birlikte bu oyunu bozacağız.

Bu duygularla ünümüzdeki seçimlerin milletimiz için hayırlara vesile olmasını temenni ediyoruz.

Çetmi'nin Sesi'nden

Mehmet Balcı

Allah'ın cc. Korumasına Girelim

"Ey iman edenler, Allah'tan korkun, herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun, hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." Haşr:18.

Ayet üzerinde biraz düşünelim ve anlamaya çalışalım. Allah'a, resulüne ve Ahiret gününe iman şerefiyle şereflenen bütün mü'minler! Hep Allah'a korunun, Allah'ın korumasına girin. Nifaktan, küfürden, zulümden, şeytanın aldatmasıyla kötü akıbetle düşmekten sakınıp Allah'a sığınan da, her işinizde emirlerini tutarak, nehiyelerinden kaçara cezasından korunun. Her nefis yarın gibi yakın olan kıyamet günü için ne hazırlamış olduğuna iyi bir baksın. Bu güne kadar yaptıklarını gözden geçirsın. Amel defterinin bütün ayrıntıları üzerinde düşünerek incelesin. Bunu gerçek manada yapabilen insan, hayır olan neler yaptığını ve kazancını göz önüne serecek, kıyamet günü pişman olmamak için iyi olan amellerini arttırarak devam edecek, tekrar dönmemeye azmedecektir. Allah CC.aynı ayet'in devamında, tekrar uyararak, Allah'tan korkunda fenalık yapmayın, korunmamazlık etmeyin. Çünkü Allah CC. Her ne yaparsanız haberdardır. Kıyamet günü ona göre mükafat veya ceza verecektir.

Diğer bir ayette yüce Allah şöyle buyuruyor; "Öyle bir yükselen (kıyamet gününden) korkun ve sakının ki; o gün hepiniz Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra herkese dünyada kazandığı amellerin karşılığı tamamen verilecek ve onlara asla haksızlık yapılmayacaktır." Bakara:28.

Yani o gün için hazırlık yapın, hazırlamış olduğunuz Salih amellerle kıyamet gününe hazır bir vaziyette bekleyin. O gün yani kıyamet günü dikkatlerden uzak tutulmasın, ihmal edilmesin, ciddiye alınsın, pek çok ayette benzeri vurgular yapılmıştır.

O gün, hesap ve ceza günüdür. Her fert kendi öz nefsiyle meşgul olacağı için, kişi öz kardeşinden, annesinden, kucağındaki bebeğinden bile kaçacaktır. Herkes kendi derdine düşecektir.

Haşr suresi 19. Ayetinde yüce Allah CC. "Allah'ı unutan, Allah'ın da kendilerini, kendilerine

unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte doğru yoldan çıkanlar bunlardır."

Allah'ı unutan kimse, bu hayatta kendisini yüksek idarelere bağlayan düşüncelerden uzaktır. Bu sebeple insan, insanlığını unutmuştur. Ebedi

hayatta vereceği hesabı umursamaması bundandır. Allah'ı unutan Allah'tan korkmaz, hukukunu tanımaz, onun rahmetinden ümit var olmaz. Allah'ı unutana Allah'ta kendilerini unutturmuş ve ne yaptıklarını bilmez olmuşlar. Yüksek insanı vasıflardan uzaklaşmışlar, kendilerini kurtaracak insanın değerlerden ve faziletli amellerden habersiz yaşamışlar. Fitratları bozulmuş fasıklardan olmuşlardır. Bu halleriyle kıyamet günü alçaltıcı azab ve yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem onları beklemektedir. Çünkü Allah ayetlerinde "And olsun ki benim azabım, azabın en şiddetlisidir." Hicr:50 "O gün Allah'ın azabı kadar kimse azab edemez." Fecr:25 buyurmuştur.

Kıymetli okurlarım, o halde akli başında bir insan, nasıl olurda gaflet eder. İbadetlerden uzak yaşar. Allah'tan korktuğunu söyleyen bir kul onun emirlerinden ve yasaklarından kaçınarak niçin onun korumasına girmez?

Birçok ayette tekrarlanan takva (onun korumasına girme):haram olduğuna kanaat getirdiği şeylerden nefisini uzak tutmak, helale yönelmek, şüphelilerden bile kaçınmak olur.

İbni Abbas (r.a.)dan gelen bir rivayette efendimiz(SAV):"Müttakiler Allah'a şirk koştuktan korunan ve fiillerini ona ibadet etmeye göre düzenleyen mü'minlerdir." Diye buyurmuştur.

Allah'tan korkmak,yalnız dil ile söylemekle olmaz. Bütün uzuvlarını günahlar men edip, ibadet ve taate bağlanmakla olur. Allah'ın çizdiği hudutlar hayatı tanzim etmeye gayret sarf etmekle okur.



Allah'ı hakkı ile bilen insan, son nefesini nasıl vereceğinden, kabirdeki düşeceği hallerden, kıyametin dehşetinden ve hesap gününden endişe içerisinde olur.

Rivayet edildiğine göre Hz. Fatıma (RA) vefat edince, kocası Hz. Ali (RA), oğulları Hasan ve Hüseyin (RA) ve Ebuzer (r.a) kabrin başına kadar cenazeyi götürmüşler. Kabrin başında Ebuzer (RA) kendini tutamamış ve kabre şöyle seslenmiş: "sana kimi getirdiğimizi biliyor musun? Sana Muhammed (sav) in kızı, Hz. Ali (r.a) in hanımı, Hasan ve Hüseyin'in analarını getirdik."deyince kabirden şöyle bir ses işitilmiş: "burası soy ve sülaleye değer verilen bir yer değildir. Burası Salih amel yeridir. Benden ancak kalbi temiz ve Salih

amellerle gelenler kurtulabilir." Zaten efendimiz (sav) canımdan bir parça dediği kızına hayatında da benzer şeyler söylemiş, ibadetlerinde devamlı ve titiz olmasını öğütlemiş, peygamber kızım diye kendisine güvenmemesini telkin buyurmuştur.

Kıymetli kardeşlerim, dünya hayatı çok kısa Ahiret ise sonsuzdur, ebedidir. Orada faydası olmayacak pişmanlıklara düşmemek için Allah'ın Kuran'da gösterdiği sıratı müstakim üzere hayatımızı düzenleyelim ve Allah'ın korumasına girelim, Hz. Muhammed (sav) rehberliğinden ayrılmayalım ve sünnetine sarıalım.



Çocuğumuz kim?

Şeref ÇİLEK

Sevgili dostlar; çocuğumuzu kim olarak yetiştirir isek o olur. Çocuğumuzun nerede olduğundan, ne iş yaptığından, ne kadar para kazandığından, hangi makamı işgal ettiğinden daha önemli olan kim olduğu, nasıl bir insan olduğudur.

Çocuğumuzun yaşaması için ekmek, su, barınma, giysi gibi zorunlu ihtiyaçları var. Bunları temin etmek için her türlü çabayı, gayreti gösteririz. Her fedakârlığa katlanırız. En az bunlar kadar, (bana göre bunlardan daha çok) ihtiyacı olan insani değerleri kazanması için aynı çabayı, aynı gayreti gösteriyor muyuz? Haysiyetli, onurlu, gururlu birisi olsun, kibirli olmasın. İnsan olmanın erdemini, faziletini yüreğinde yaşatsın. Saygın bir meslek sahibi olsun ama önce saygın bir kişilik sahibi olsun. Önce kendine karşı saygılı, kendine karşı dürüst olmalı ki, başkalarına karşı da saygılı ve dürüst olsun. Bulunduğu makamın büyüttüğü bir insan olmak yerine, bulunduğu makamı dolduran, hakkını veren bir insan olsun. Bankalarda kabarık hesabı olsun ama insanların gönlünde kabarık sevgi ve güven hesabı da olsun. Namussuz bir horoz olmaktansa, iffetli bir tavuk olsun. Aç kalan insan başkasının ikramı ile açlığını giderir. Onursuz insana başkasının onuru fayda vermez. Açlık, yokluk, sıkıntı gibi zorlukları telafi etmek insanî değerlerin yokluğunu telafi etmekten kolaydır. Yalan dolan kısa vadede doğruluk ve dürüstlükten daha iyi pirim yapıyor görünebilir. Aldanmayalım.

İnsanî değerleri çocuğumuza vermek için en etkili yöntem örnek olmaktır. Nasrettin Hoca ahırdan kaçıp bahçeye zarar veren buzağıyı yakalar ahıra götürür. Eline bir sopa alıp öküzü ve ineği dövmeye başlar. Derki "Bu sizin başınızın altından çıktı. Yoksa bu güne kadar hiç ahırdan çıkmamış buzağı nereden bilsin bahçeyi."

Kaynağından çıkan su, öyle veya böyle kendine bir yatak bulur. Geçtiği yerlerde hangi maddeler ile temasta bulunursa onların kokusunu, tadını, rengini alır. Almaması etkilenmemesi mümkün mü? Çocuğumuza iyi bir örnek olmalıyız. Yol gösterici olmalıyız. Yoldaki tehlikelere dikkatini çekmeliyiz. Kimlerle

beraber, arkadaşları kim? Araştırmalar arkadaş etkisinin ana babadan daha fazla olduğunu göstermekte. Helal haram konusunda, hak, hukuk, adalet konusunda davranışlarımız ile örnek olmalıyız. Boğazından haram lokma geçmemeli. Çetmi' de yaşayanlar iyi bilir. Ekin, ot, harman işinde eline batan küçük dikenleri göremezsin. Birkaç gün sonra dikenin yeri iltihaplanır kendini belli eder. Vücut burada yabancı madde var, bu dışarı atılacak, ben bunu kabul etmiyorum demektedir. İnsan için haksızlık yapmak, haram yemek bunun gibidir. Bir şekilde kişiden çıkacak. Haram yemek bir insanın parasını, malını gasp etmekle sınırlı değil. İnsanların zararına olan, insanı rahatsız eden her şey haramdır. Çevreyi kirletmek. Dolmuş otobüs kuyruğunda sıraya riayet etmemek. Kısaca, kendine yapılmasını istemediğini başkasına yapmak.

Bir hikâye; Öğretmen bütün öğrencilerin ayakta olduğu, toz duman içindeki sınıfa girer. Herkesi yerine oturtur sonra tahtaya kocaman 1 yazar. Konuşmaya başlar; Bu 1 var ya çocuklar, bu insanlıktır, erdemdir, fazilettir, kişiliktir, kendine saygılı olmaktır." der. Sonra birin arkasına sıfır yazar. "Bu değerleri taşıyan insanın saygın bir mesleği var ise, değeri 10 olur." der. Bir sıfır daha yazar 100 olur rakam. "İyi para kazanıyorsa yüz olur bu insanın değeri." der. Bir sıfır daha yazar 1000 olur rakam. "Zengin biri ise 1000 olur bu insanın değeri" der. Sonra sıfırların önündeki 1 i siler. "Sıfırların değeri var mı?" diye sorar çocuklara. Treni çeken lokomotif olmazsa vagonlar nasıl yük taşır.

Doğru olduğuna inandığımız değerler aleyhimize görünse bile, hayatın zorlukları başarısızlıkları altında ezilsek bile, inancımızdan, manevi değerlerimizden taviz vermeyelim.

Abraham LİNCOLN Amerika Birleşik Devletleri 16. başkanıdır. Hemen, ne alâkası var demeyin. Irkçılık ve benzeri birçok haksızlığa karşı mücadele etmiş bir insan. Size kısaca yaşadıklarını özetleyeceğim. Sonra oğlunun yetiştirmesi için öğretmenine yazdığı mektubu arz edeceğim. Yaşadıklarına rağmen inandıklarından taviz vermiyor.

Abraham Lincoln (18091865):
 21 Yaşında işinde başarısız oldu
 22 Yaşında yasama seçimini kaybetti
 24 Yaşında tekrar işinde başarısız oldu
 26 Yaşında karısı öldü
 27 Yaşında ruhsal bunalıma girdi
 34 Yaşında kongre seçimlerini kaybetti
 36 Yaşında kongre seçimlerini tekrar kaybetti
 45 Yaşında senato seçimlerini kaybetti
 47 Yaşında başkan yardımcısı seçimlerini kaybetti
 49 Yaşında tekrar senato seçimlerini kaybetti
 52 Yaşında Amerika Birleşik Devletlerine başkan seçildi
 56 Yaşında öldü.

Oğlunun öğretmenine yazdığı mektup:

“Öğrenmesi gerekli, biliyorum, tüm insanların dürüst ve adil olmadığını... Fakat şunu da öğret ona, her alçağa karşılık bir kahraman, her bencil politikacıya karşılık

kendini adanmış bir lider vardır. Her düşmana karşılık bir dost olduğunu da öğret ona. Zaman alacak biliyorum, fakat eğer öğretebilirsen ona, kazanılan bir doların bulunan beşinden daha değerli olduğunu öğret. Kaybetmeyi öğrenmesini öğret ona ve hem de kazanmaktan neşe duymayı... Kıskançlıktan uzaklara yönelt onu... Eğer yapabilirsen, sessiz kahkahaların gizemini öğret ona... Bırak erken öğrensin zorbaların görünüşte galip olduklarını... Eğer yapabilirsen, ona kitapların mucizelerini öğret. Fakat ona sessiz zamanlar da tanı; gökyüzündeki kuşların, güneşin yüzü önündeki arıların ve yemyeşil yamaçtaki çiçeklerin ebedi gizemini düşünebileceği... Okulda hata yapmanın hile yapmaktan çok daha onurlu olduğunu öğret ona. Ona kendi fikirlerine inanmasını öğret, herkes ona yanlış olduğunu söylediğinde dahi... Nazik insanlara karşı nazik, sert olanlara karşı da sert olmasını öğret ona...

Herkes birbirine takılmış bir yönde giderken kitleleri izlemeyecek gücü vermeye çalış oğluma...

>



Tüm insanları dinlemesini öğret ona, fakat tüm dinlediklerini gerçeğin eleğinden geçirmesini ve sadece iyi olanları almasını da öğret. Eğer yapabilirsen, üzüldüğünde bile nasıl gülümseyeceğini öğret ona. Gözyaşlarında hiçbir utanç olmadığını öğret. Herkesin sadece kendi iyiliği için çalıştığına inananlara dudak bükmesini öğret ona ve aşırı ilgiye dikkat etmesini...

Ona kuvvetini ve beynini en yüksek fiyatı verene satmasını, fakat hiçbir zaman kalbi ve ruhuna fiyat etiketi koymamasını öğret. Uluyan bir insan kalabalığına kulaklarını tıkamasını öğret ona ve eğer kendisinin haklı olduğuna inanıyorsa dimdik dikilip savaşmasını öğret. Ona nazik davran, fakat onu kucaklama, çünkü ancak ateş çeliği saflaştırır. Bırak sabırsız olacak kadar cesarete sahip olsun, bırak cesur olacak kadar sabrı olsun. Ona her zaman kendisine karşı derin bir inanç taşımasını öğret, böylece insanlığa karşı da derin bir inanç taşıyacaktır. Bu büyük bir taleptir, ne kadarını yapabilirsen bir bak bakalım. O, ne kadar iyi, küçük bir insan Oğlum..."

Çocuğumuzun gelişmesini istediğimiz özelliklerini takdir edelim, övelim. Geliştiğini güçlendiğini görürüz. Kendine iltifat edilmesinden hoşlanmayan hiçbir canlı yoktur.

Sulanmayan çiçek büyümeyi, kurur. Takdir etmek memnuniyetini belirtmek davranışın güçlenmesini sağlar. Çocuğumuz üzerinde arzu ettiğimiz gibi etkili değil isek, bizi dinlemiyorsa, söz ve davranışlarımızı gözden geçirelim. Tutulmayan sözü tekrarlamak inatlaşmaya götürür. Aynı sözleri tekrarlayarak çocukta farklı bir davranış beklemek boşunadır. O kadar söyledim yapmıyor, günah benden gitti, kendisi bilir anlayışı doğru değildir. Ne söylediğimiz değil, ne anlaşıldığımız önemli.

Çocuğumuza bilgi edinmeyi, okumayı öğretmeliyiz. İnsanın meyvesi, ürünü bilgidir. Kime ait olduğunu şu an hatırlamadığım bir söz; "Ne kadar bilgili isen o kadar insansın." Bilgili insan, tarladaki içi dolu buğday başakları gibidir. Boynunu bük müştür. Tarlaya baktığımız zaman, boş başaklar ile dolu başakları kolayca ayırt edebiliriz.

Sevgili dostlar; İnsanlar çocukları için hiç acımadan harcama yaparlar. Güzel bir şey tabii ki. Çünkü en karlı yatırım insana yapılan yatırımdır. Ne olur önceliklerimizi iyi belirleyelim. Duygularımızı karıştıracığımız ve karıştırmayacağımız işleri iyi ayıralım. Çocuğumuz bizi yönlendirmesin, biz çocuğumuzu yönlendirelim.





Nurettin Özel

İki Bin Yirmi Yılına Mektup

Yüksek bir Türk gencine takdimdir!
Eskiden böyle başlardı mektuplar ve kestane kebab, acele cevap diye bitiş cümlesi yazılırdı... Ben acele cevap kısmın yazmayacağım, çünkü bu mektup senin eline geçtiği an yıl 2020 olacak ve muhtemelen ben o an dünyada olmayacağım.

Sevgili Mehmet!

Bu mektubu sana 2007 yılının haziran ayının onuncu gününden yazıyorum. Modern hapishane adını verdiğim üç katlı bir evin en alt katında bilgisayarımın başına oturdum ve sana içimden geldiği gibi yazmak istedim.

Modern hapishane diyorum, çünkü buradaki evler gerçekten de bir hapishaneye benzerler. Çünkü hepsinin bahçeleri en az bir metrelik beton duvarla çevrili ve üzerlerinde bir metrelikte demir parmaklıklar var. Kalın demirlerden yapılmış bahçe kapının yanı başında ise duvara monte edilmiş bir levha "dikkat köpek var" Yani açlığından ölsen ve susuz kalsan bir evin kapısını çalıp halini arz etmen mümkün değil.

Ama daha da kötüsü insanları bahçe duvarlarından ve demir kapılarından da öte gönüllerinin, yüreklerinin etraflarına beton duvarlar ve demir parmaklıklar çekmiş olmaları...

Öyle bir demir parmaklık ki bu, ne yazık ki kendilerinden başka kimseyi göremiyor ve düşünemiyorlar...

Onların kimseye ihtiyaçları yok, kimsenin de onlara. İhtiyacın olsa da zaten, demir parmaklıkları aşip adamlara ulaşman mümkün değil.

İnsanlar kendilerini niçin bu kadar yalnız bırakmak istiyorlar henüz anlayabilmiş değilim. Bu öyle bir yalnızlık ki, her şeyin içinde ve her şeyden yoksun... Daha doğrusu sevgiden ve güler yüzdenden yoksun, kısaca insanca yaşadıklarını sandıkları insanlıktan yoksun bir hayat...

Müslüman'ca yaşadıklarını sandıkları firavunları kışkandıracak bir saltanat...

İdamlık mahkûmlar gibi o beton duvar ve demirlerle çevrili hücrelerinde, bahçesindeki ağacın dalına konan kuştan bile rahatsız olan insanlar... Allah'ın verdiği sıhhati yaşantısının düzenli oluşuna, Allah'ın verdiği serveti ise zekâsının ve aklının gücüne borçlu olduğunu sanan, hiçbir dine ve mantığa uymayan bir zihniyete ve aşırı derecede nefislerine ve arzularına teslim olmuş insanlar...

Böyle bir evin bir Hapishaneden farkı nedir ki. İsteddiğin zaman otomatik kumandayla garaj kapısını açıp arabanla içeri girmen mi, yoksa bahçedeki çiçeklerin bu rengi ve kokuyu nereden aldığını tefekkür etmeden onlara kısa şortunu giyerek su vermen mi...

Toplum olarak çökmüşüz Mehmet! Ahlak, dostluk, vefa, kardeşlik, mertlik ve cömertliğimizde büyük sorunlarımız var, bir türlü çözülemeyen ve kimsenin de çözmek için kılını bile kıpırdatmadığı sorunlar bunlar.

Ama asıl Sana yazmak istediklerim bunlar değil, ola ki sende yüreğinin ve gönlünün etrafına beton duvarlar örmeyesin, dikenli teller çekmeyesin diye yazdım bütün bunları...

Sevgili Mehmet!

Simandan kimlerden olduğunu tahmin etsem de, gerçeği kimin oğlu Olduğunu bilmiyorum, ama ne önemi var Çetmili olman bu düşüncelerimi seninle paylaşmam için yeterli.

Geçen gün Antalya'dan Kerim Bozdağ arayıp, abi Çetmi dergisinin bu sayısı için yazını bekliyorum deyince sana yazmak geldi içimden... Sana yazmak ve her biri yüreğimin üzerinde her an kanayacak bir yara gibi duran bu cevapsız soruları seninle paylaşmak istedim hepsi bu...

Elli kusur yıllık hayatının dörtte üçünü Çetmi dışında geçirmiş bir Çetmili olarak yazıyorum sana.

Sevgili Mehmet!

Ben çocukken köyümüzde dört tane köy odası vardı, yoldan belden gelip geçenler bu odalarda misafir edilir, misafir tek kişi bile olsa o odanın çevresindeki evlerin her birinden üzeri yemeklerle donatılmış siniler giderdi odaya.

Misafirle birlikte oturulur, yenilir, içilir, sohbetler edilir, sonrada misafire Allah rahatlık versin diyerek ellerinde sini evlerine dönerdi insanlar... Bu insanlar şimdikilerden en az on kat daha fakirdiler... Bırak İskarpın denilen altı kösele ayakkabıyı, çoğunun yeni bir lastik pabucu bile yoktu ayağında. Ama bir şeyleri vardı ki o her şeye bedel olan şey, sevgileri ve yürekleri ve de yürek zenginlikleri...

Öyle bağılıydılar öyle seviyorlardı ki birbirlerini, biri ev yaptıracak olsa, bütün köylü toplanır ta gebe kayanın dibinden sırlarında tek tek taş taşırlardı evin temelini. Ve hiç birisi bir kuruş almazdı yapı sahibinden.

Düğünde dernekte hep birlikte olurlardı, birlikte çıkarlardı yağmur dualarına, molla Mustafa hocayla, imam rahmetliyle, ihsan hocayla, kurbanlar kesilir kazan kazan et pişerdi maşadalanında akmuğarda...

Ve ben çok iyi hatırlıyorum, havada bir damla bile bulut yokken daha dua bitmeden başlardı rahmet ve taşların eğriklerine, ardıc ağaçlarının diplerine kaçırdı koyunlar kuzular...

Yağdı yağmur, teknede hamur, gök keçi kurban diye, tezekerin arasından evlerine koştururdu çocuklar yalın ayaklarıyla. Göbüt âlinin tellalıyla birlikte ota girerdi köylüler, birlikte yaylaya göçer, birlikte yaprak keser ve birlikte giderdi bağa üzüm kesmeye.

Anlayacağın bir birliktelik vardı her şeyde... Birlikte gidilirdi Antalya'ya çalışmaya, ya da muta ekin biçmeye, birlikte kumanya kurulurdu, birlikte bir ev tutulur, birlikte yatar kalkılırdı ve birlikte dönülürdü memlekete dönerken, sırtlarında çantaları içinde birkaç limon, birkaç portakal ve birkaç narla birlikte. Birlikte oturup güneşlerdi köyün yaşlıları, tıksın evini altında ya da mektebin önünde. Ezan vaktini beklerlerdi, askerlikten, yolculuktan, hastalıktan sağlıktan konuşarak.

Analarımızın bin bir eziyetle koyunun sırtından kırıp yıkayarak eğiş meçle eğirdikleri ve yine bin bir eziyetle çuvallık da dokuduğu yün dokumalar birlikte tepilirdi kapanın içine

konarak. Kazanlar kurulur ve arkası yastıklarla beslenmiş iki kişi ağaç teknenin içerisinde yün dokumalar keçeleşinceye kadar ayakları ile çevirir dururlardı, üzerine sıcak su dökerek. Kasım gelince davara teke katımı birlikte olurdu, birlikte oynanırdı dekecikler, birlikte yenilirdi kömbeler, ferfeneler...

Kış günlerinin uzun gecelerinde birlikte dinlenirdi kadı oğlunun, hacı Osman'ın Mehmet'in okuduğu kesik baş hikâyeleri, birlikte içilirdi gölükçünün koca güğümde karabiberle kaynatıldığı bal şerbetleri.

Birlikte asker uğurlanırdı, birlikte bayram yemeği yenirdi, bayram sabahı birlikte bayramlaşırdı bütün köylü. Birlikte barıştınlırdı küskünler, birlikte yapılırdı düğünler. Çetmililerde Bu birliktelik ve beraberlik kalmadı artık Mehmet... Ne oldu, neden oldu, niçin oldu bilmiyorum bir bir yitirdik bu güzel hasletlerimizi.

Bir bir yitirdik o güzel insanlarımızı. Artık ne kaplarımızı kalaylayan kalaycı Memişimiz ne evlerimizi yapan topçu, ne köyün tek dışçısı kadı oğlu, ne demircisi mollalı âli nede boğaz içinin en iyi semer ustası gök Mahmut, ne terzimiz dibek, nede gölükçü hasan... Ne çerçimiz gadir Mehmet, ne marangozumuz Abdurahman'ın Hüseyin, ne imam Cafer, ne bakkal balcı mevlit ne de kâtip âli... Ne asarcık havalisinin ağası Ebiş Alısı, ne sığındı havalisinin ağası hacı Mustafa, ne Hüsem omer, ne Mümin usta, ne Gizir dayı, ne balcı Abdullah, ne Hacı Hüseyin... Ne de her köye varışında daha evimin merdivenlerine ayak basmadan yukarıdan hoş geldin Nurettin gülüm diyerek gevrek sesi ve tüm hayat çilesini satır satır yüzünde taşıyan güler yüzlü döşü Havva'sı ve daha niceleri hepsi bir bir çekip gittiler.

Sanki bir ulu duvardan düşen taşlar gibi her birinin düşüşüyle tek tek tükendi her şey... Tek tek kayboldu güzellikler... Tek tek kayboldu örf ve adet... Ve biz geride kalanlar onların yerini hiçbir zaman dolduramadık. Ve bizler, hele bu son iki kuşak bir miras yedi gibi yedik bitirdik tüm güzellikleri... Parti kavgacısı olduk, politik dargınlıklar girdi aramıza... Sadece seçimden seçime yüzlerini gördüğümüz kim ve neyin nesi olduklarını dahi bilmediğimiz adamlar adına darıldık birbirimize.

Onlar adına konuşmadık,
kucaklaşamadık, el sıkışamadık yıllarca...

İnsan bir şeyi yitirdiğini fark etse onu gider
arar bulur ama işin kötü tarafı bizler
kaybettiklerimizin bile farkına varamadık
nedense. Bir kuru inat ve birazda kibirle
burnumuzun doğrultusuna yürüdük hep.

Sen sen isen ben de benin dedik.

Ne okuduk, ne sorduk, ne öğrendik, ne de
birisi bizi ikaz etti i...

buğday ettik arpa ettik fasulye patates soğan
ettik toprağa... Bilmedik karpuzu kavunu, kara
patılcıyı bamyayı, bilmedik kaysıyı kirazi
vişneyi. Bilmedik meyveciliği, bilmedik arıcılığı...
Şimdi geriye dönüp baktığımda çok suçlu
buluyorum kendimi ve kendim gibilerini ve
özlüyorum o çocukluk günlerimi, mezar
arkasında topak taş oynamayı, tıkrı Caferin
damında katır döndürmeyi, kadı oğlunun
damında büllü oynamayı, uçurum harmanda
çatal comballak oynamayı, makmar arsında
dut yemeyi, sekiden çıtlık sakızı değiştirmeyi,
zeybeğin damında elinde sıkma caminin
damına imam çıkıp ezan okuyup ta oruç
açacağım diye beklediğim günleri...

Rahmetli ütüğü duymuşsundur, ütüğün
Ermenek'e gittiği gibi derler ya işte o ütükten

bahsediyorum, ihtiyar heyeti tarafından
kendisine verilen bir görevi tüm saf ve samimi
ve de temiz duygularıyla niçin gideceğini
sormadan Ermenek'e gidip gelmesinden
dolayı bu gün hala anılmakta...

Birde Ali hoca diye bir gariban goca
bilirim ben, yelli bele gelip geçerken kavaklı
pınarda sık sık gördüğüm, diktiği dut fidanlarını
sulayan ufak tefek bir koca... Ama şimdi orası
âli hocanın dudu diye anılıyor Mehmet. Kurt
kuş o dutlardan yerken hem amel defteri açık
kalıyor, hem de adını rahmetle andırıyor Ali
hoca. Rahmetli Ali hoca diyorlar... Ali hocayı
rahmetle andıran o iki dut fidanı Mehmet,
ütüğü rahmetle andıran ise o saf ve temiz iyi
niyeti. Değilse ne Ali hoca kalırdı bu güne
kadar ne de ütü.

Bunları bana niçin yazıyorsun deme, bizim
yapamadıklarımızı sen yapasın diye yazıyorum,
Çetmi'ye bir eser bırakasın diye yazıyorum, iki
dut fidanı ile dahi olsa bu dünyadan
göçtüğün zaman hatırlanasın diye yazıyorum.

Çetmi'nin toprağından kap olmaz
diyenlere inanma sakın ve o toprağı çamur
yap, yoğur işle, pişir, kap olsun. Çetmi'nin
toprağından kap olmayışı toprağın kabahati
değil Mehmet, kabahat ustadadır. Kap
yapacak bir ustanın çıkmayışındandır.

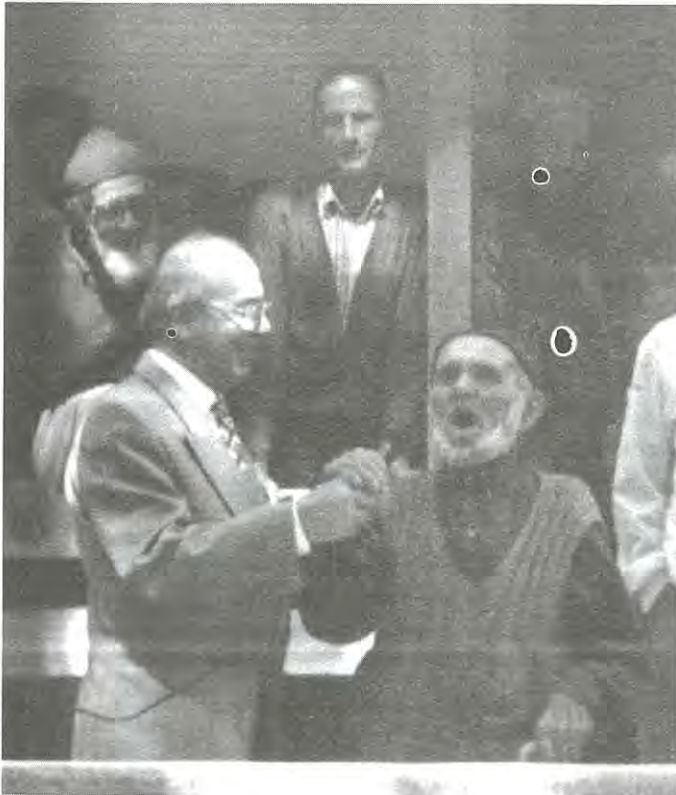
Sevgili Mehmet!

Senin bizim düştüğümüz hatalara
düşmeyeceğini biliyorum, ama ola ki
düşersen fark ettiğin an hemen geri adım at.
Kalbini kırdığın bir çocuk dahi olsa git eline
ayağına kapan, onun gönlünü al, ondan
özür dile.

Sakın ha kavganın küslüğün üç günü
geçmesin, kavgalı olduğun kişi sana
gelmiyorsa sen ona git, o sevabı sen kazan.

Bana ne, bu köyü ben mi düzeltteceğim
deme... Bizim gibi sende boş verme, her
yokuşun bir inişi olacağını düşün, her kötünün
birde iyi tarafı olacağını düşün ve bul o iyilik
kapsını...

İnan ki bu düşünce her zaman kendinle
barışık olmanı sağlayacaktır. Bizler çok küçük
hesaplar yaptık Mehmet. Küçük Menfaatler,
küçük çıkarlar için birbirimizi kırdık, kavgaya ettik
küs durduk, birbirimizin gittiği kahveye
gitmedik, birbirimizi sokakta görünce yol
değiştirdik.



Olduğu gibi kabullenemedik insanları. İğne yurdundan baktık bütün olaylara... Hem davacı olduk hem yargıç, gıyabında astık kestik insanları.

Biz başaramadık Mehmet, ama senin başaracağına yürekten inanıyorum.

Başaracağına inancım ne tahsilinden, ne zenginliğinden dolayıdır inan bana, senin yüreğine güveniyorum Mehmet, karlı dağların eteklerinde biriken kar suyu kadar berrak ve temiz yüreğine.

Geçim kaygısına yenik düşme sakın, Unutma ki sen dünyanın peşinden koşarsan ona hiçbir zaman yetişemezsin, ama sırtını dünyaya dönersen inan ki o senin peşinden koşacaktır.

Dünyayı başının üzerinde taşımaya kalkışsan taşıyamazsın, o yükün altında ezilir kaybolur gidersin, ama dünyayı ayaklarının altına alırsan, yücelirsin, yükselirsin ve artık sen onu değil o seni taşır olur.

Sevgili Mehmet!

Sakın yüreğinin ve gönlünün etrafına duvarlar çevirme, dikenli tel çekme, sevgin ve hoşgörü pencereni dostla da düşmana da her an açık tut.

Kolların sadece dostu değil düşman bildiklerini, kırılgan olduklarını dahi kucaklayacak kadar açık ve güçlü olsun. Birlikten kuvvet doğar desturu ile her an ailenin, sülalenin, köyünün ve milletin birliği için çalış.

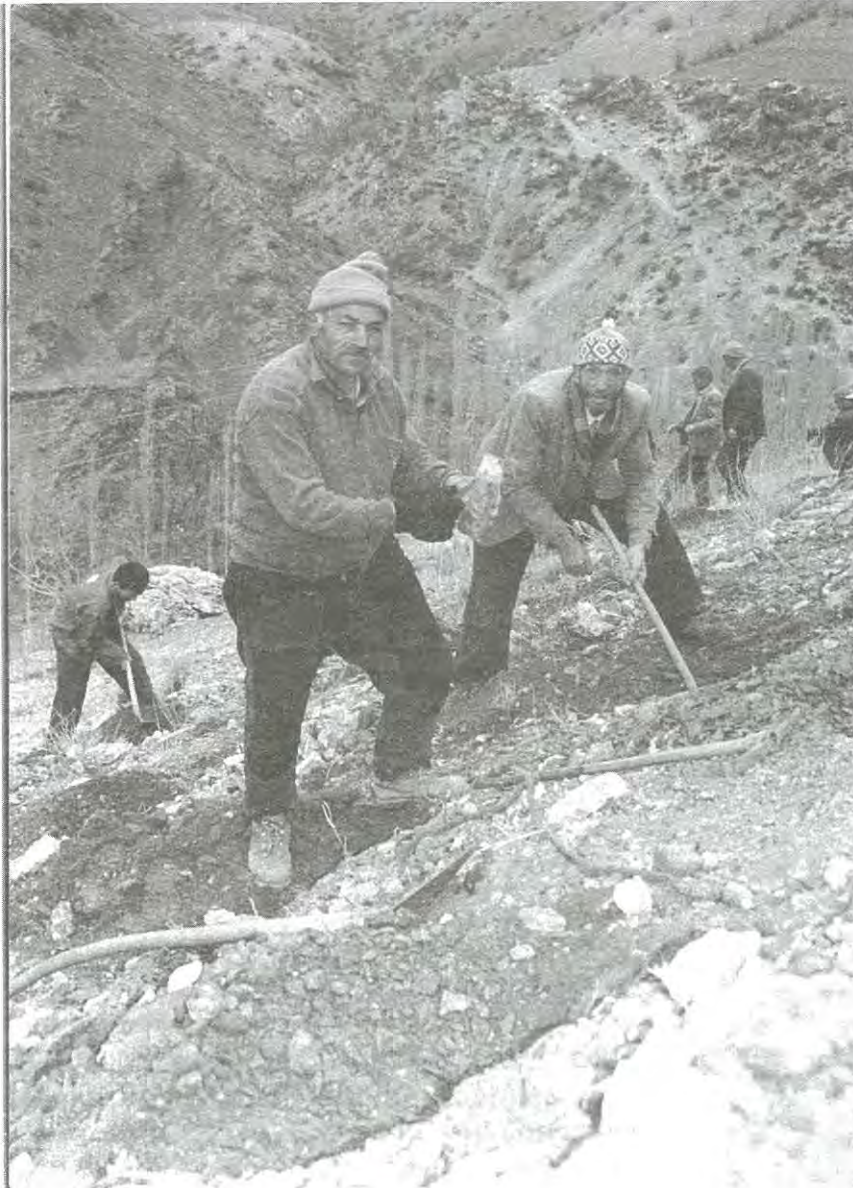
Hayatı acısıyla tatlısıyla dolu dolu yaşa, yoksulluğun ve çaresizliğin ümidini kırmasın, seni insanlara küstürmesin, çalışmalarından geri alıkoymasın. Unutma ki sular aka aka sert kayalarda bile iz bırakırlar. Sende bu dünyadan göçerken hayatta ve geride eserler ve izler bırak.

Ve her an kendi kendini sorguya çek, başını yastığa koyduğun aman rahat uyuyabiliyorsan, deve kayasından köye baktığın zaman, içinde bir burukluk yoksa ve yüzün gülümseyebiliyorsa bil ki başardın demektir.

Senin ve arkadaşlarının bunu başaracağına inanıyor ve güveniyorum Mehmet.

Tek başına da kalsan bile bu iyilik ve güzellik savaşını devam ettir ve başlar...

Bizlerin yapamadığını sen yap, birlik olsun tüm çetmililer, birlikte çarpsın bütün yürekler... Sevgi ve muhabbetlerimi sunuyorum, sevgili dostum. Allah'a emanet ol ve sağlıklı kal.





Ahmet Zengin

Kişilerle değil fikirlerle mücadele.

İnsanlık; yaratıldığı günden bu güne yaşam sürecini devam ettiren bundan sonra da kıyamete kadar devam ettirecek olan bir varlıktır.

İnsanlığın yaratılışından bu zamana kadar da insanlar arasında değişik fikirler beyan eden ve değişik yaşam tarzları bulunan topluluklar olmuştur, olacaktır da.

Bu yaşam tarzları örf, adet, gelenek, görenekler aile yapıları aşiretler ve bölgesel olarak değiştiği gibi dil olarak ta değişkenlik arz etmiştir.

Bu değişkenliklerin sadece örf adet gelenek görenek şekliyle değil insanlar arasında fikir ayrışmaları da ortaya çıkmış olup zamanla filozof ve düşünürler adı altında değişik fikirler beyan etmişlerdir.

Bu farklı fikirlerin mutlaka içerinden alınacak kısımları vardır.

Ancak alınan fikirlere baktığımızda yönümüzü batıya dönmüş sağımıza solumuza bakmadan batı ne demişse doğrudur mantığını taşımak yanlış.

Bütün okullarda öğretilen ders kitapları, kaynak kitapları, örneklerle ve söylemlere baktığınız zaman bu gerçekleri daha net göreceksiniz.

Bu düşünceler ışığında baktığımızda ise insanlar arasında konuşulanlar. Fikir üretmeden ziyade yaşanan olayların değerlendirmesini doğruluk derecesine bakmadan tartışma konusu olarak önümüze geliyor.

Söz, fikir ve düşüncede üç temel esas vardır.

Bunlar

1. Fikirlerle mücadele eden insanlar.

2. Olayları değerlendiren insanlar.

3. Kişileri konuşan insanlar.

Fikir mücadelesi veren insanlar, olayları ve kişileri planına almadan insanların yapmış oldukları icraat ve eylemlerin fikir olarak yanlış veya doğru olduğunu söylerler. Kişiler üzerinde yorum bile yapmazlar inandıkları ve yaşadıkları düşüncelerini başkalarına nasıl aktarınız diye proje üreten gruplardır.

Bu düşünce sahipleri her zaman büyük düşünürler. Diğerleri ile meşgul olmazlar. Çünkü onların hayalleri de büyüktür. Günümüzde bu ve benzeri düşünürler var mıdır diye sorulacak olursa elbette. Her asırda olmuştur, şimdi de vardır, bundan sonra da var olacaktır.

Meşhur Pakistanlı Şair Muhammet ikbalin çok güzel bir sözü var "harekette birliğin olmadığı yerde fikirde birlik faydasızdır" der.

Fikir olarak ta düşünmek yeterli olmuyor.

Aynı fikirleri paylaştığımız insan ve sivil toplum kuruluşlarıyla düşüncelerimizi ifade etmek değil uygulamak için beraber hareket etmek lazım gelir.

Eğer bunu yapamıyorsa işte bu söz devreye girmiş, kendi kendimizi avutmuş, tatmin etmiş oluruz.

Başta Siyasi Partiler olmak üzere sivil toplum adıyla kendilerini anılmasını isteyen bütün gruplara düşen bir görevdir.

Devleti yönetmeye talip olan bütün herkesin devletin bekası için fikirlerinin oluşması yeterli olmayıp bu fikirleri uygulamaya koyabilmesi lazım.

Burada anlatmak istediğimizi umarım anlatabiliyoruz.

Geçen yıllarda Antalya milletvekili Mehmet Dülger basın camiasıyla bir sohbet toplantısında öyle güzel şeyler anlatmıştı ki bu güzel fikir ve projelere hayır demek mümkün değil.

Bu ifadeler üzerine şöyle bir soru sormuştum **"bu fikirlerinizi hükümetin bir milletvekili olarak meclis gündemine veya hükümete iletmediniz mi? Burada bize anlatmak yeterli mi sizce"** diye sormuştum.

"Aldığımız cevap çok enteresan ortak akılı bulamadık daha."

Tabi böyle bir çatı altında bulunanlar aynı noktaya varamazlarsa ayrı yerlerde bulunanlar nasıl aynı yerde birleşecek diye bir soru aklımıza gelmiyor değil.

Olayları değerlendiren gruplar:

Başkalarının yapmış olduğu senaryoların oynandığı filmleri izleyerek iyi yapmışlar veya yapmamışlar düşüncesine sahip olagelen insan gruplarıdır.

Bunlar üretmezler başkalarının faaliyetleri üzerinden konuşur ve tartışır.

Bu tür düşünce sahiplerinin sayısı ise bir hayli fazladır. Memleketimizde yaşayan insanlar topluluğuna baktığımızda bunu mutlaka göreceğizdir.

Diğer üçüncü konu ise kişilerle meşgul olanlar:

Onlar fikirlerden yoksun üretmek zaten yok olayları bile değerlendirmekten uzak falanca kişi nerde ne yapmışla meşgul olurlar ki bunlarda azda değil yani.

Falan kişinin ne malı varmış ne yapmış nasıl yapmış onun dedikodusunu konuşurlar sadece.

Gelişen olayların arka planında neler olduğunu bile fark edemezler.

Bu tür insanlarla çok beraber olmak insana zarar verir.

Hani Allahu teala ayeti kerimesinde "hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" diyor. İşte bilenler fikirleri daha ayrıntılı düşünmeye ihtiyaç duyar. Allah ferasetini açmışsa insanın onu kullanarak isabetli değerlendirmelerde bulunabilir. Eğer bildiği halde bir değerlendirme yapamıyorsa da kendisini o yönde yetiştirememiş ileriye görmek değil tahmin bile etmesi mümkün değildir.

Bir Müslüman bir kuyuya bir defa düşer eğer ikinci kez düşerse bunda bir eksiklik var demektir. Ve o insan kendi hayat biçimine geri dönüp iyice bir bakması lazım ki nereden yanlışlarını var diye düşünüp görebilsin.

Bu düşüncelerle yola çıktığımızda etrafımızda bulunan insan topluluklarından anlayacağımız çok şeyler vardır mutlaka. Bunlardan ders alarak bizde yanlışlardan uzak durup hak ve batıl mücadelesini kimlerle kimler yapıyor. Biz hak ve batıl mücadelesinin yapıldığı bir ortamda kendimizi hangi tarafta görüyoruz kendimize bir bakalım. Eğer hak tarafındayım diyebiliyorsak ne mutlu ya birde bilmiyorum diyorsak bunu diyenin işi çok zor demek nerde ve kimlerin tarafında olduğunu daha

bilmiyorsa insan işte yukarda bahsettiğimiz insan gruplarının sonuncusu olan kişilerle meşgul olanlardan değil. Rabbim hepimizi fikirlerle mücadele eden, olaylara kapılmadan olaylardan ders alarak hak tarafında bulunanlardan eylesin.

Biliyorsunuz ki önümüzde bir seçim dönemindeyiz bizlere yani vatandaşlara dört beş yılda bir elimize bir mühür veriyorlar bu mühür her nereye kullanırsak kullanalım kullandığımız mühürün işaret edeceği her şey Allah katında bizim aleyhimizde veya lehimizde amel defterimize yazılacak ve bunun mutlaka hesabı sorulacaktır.

Eğer işaret ettiğimiz yerde bulunan insanlar iyi hizmetlere imza atarsa iyi hanemize kötü hizmetlere imza atarlarsa da diğer hanemize yazılacaktır.

Buradan yukarıda bahsettiğim mihval üzere kişilerle benim işimin olmayacağını belirtmekte fayda var.

Benim inanç ve idealimde bulunan dünya görüşüm olan Allah ve resulünün yolunda, hak ve batıl mücadelesinin hak tarafında yer almam gerektiğine inanıyor ve herkesin bu şekilde düşünmesini arzu ederim.

Dergimizin diğer sayılarında da Allah bize yazı yazmak nasip etsin ki belki faydalı olabiliriz.

Bu dergimizde yazı yazmanın bile bir görev olduğu bilinciyle hepiniz Allaha emanet olunuz.



Yalın ayak gittim geldim

Mehmet Ali GÜVEN

Annem akşamdan her şeyi hazırlamıştı. Sabah namazı ile birlikte kalkacak ve sığındıdaki bağımıza kükürt atıp gelecektim. Babam yurt dışında çalışıyor köyde işler annemin eline bakıyordu. Bizde kardeşlerimle birlikte ona yardımcı olmaya çalışıyorduk. Annem o gün akşamdan sıkı sıkı tembih etti. "Oğlum yarın ben ilkiya giderken seni kaldırayım. Kükürtü al, erkenden git. Sığındıdaki çabıklarımıza at gel" dedi. Neyse annem sabah erkenden beni kaldırdı... Oğlum kalk filan dedi. Tamam, anne dedim. Dedim ama o gider gitmez yine uykuya dalmışım. Zaten evin balkonunda yatıyordum.

Eskiden eski mezelikte ilki sağlır ve davar çobanlar tarafından götürmeye götürülürdü. Sabah gün ağarmadan önce koyunu keçisi olanlar mallarının çokluğuna göre ellerine sitil ya da helke alarak davarlardan süt sağmaya giderlerdi. Buna ilki sağmak denirdi. İlki sağmak o kadar güzel alışverişlere sahne olurdu ki, bugün anlatsan kimse inanmaz. Millet birbiri ile süt değişimi yapardı. Toplanan sütler ilki çöpü ile ölçüldükten sonra bir kişiye verilirdi. Bu iki üç

gün sürer sonra başka birine keşik dönerdi. Verilen alınan sütler böylece ortaklar arasında devri daim yapardı. Böylece her aile kazan kaynatacak kadar süt elde ederdi. Tabi bu durumda yağ, kaymak, ayran ve yoğur, keş gibi süt ürünlerinden herkes istifade ederdi. İşte annem o gün beni erkenden kaldırıp ilki yerine gitmişti.

Birden aşağıdan annemin "Mehmet Ali oğlum sen daha gitmedin mi, öylen oldu daha yatırsın," Sözü ile uyandım. Uyanmamla birlikte gübre torbasını omuzladığım gibi fırladım yokuş yokarı yola doğru. O henüz eve gelmeden ben yola koyuldum bile. Tabi ayakkabılarımı giymeye fırsat bulamamıştım ve yalınayaktım. Yola revan olmuşum bi kere. Geri dönemezdim artık... O vaziyette Sığındıya vardım. Kükürtü attım ve yine yalınayak geri geldim.

Yaşadığım bu hadiseyi sizlerle paylaşmak istedim.

Bütün hemşerilerime selam ve sevgilerimi yolluyorum.



ÇETMİ'YE HASRET

Hasan UÇAR

Dünyaya gelip hayata gözlerimi ilk açtığım yer toprağım yurdum memleketim Çetmi. Sizleri kutlarım sizlere teşekkürler yollar toprağına dönen akraba eş dost hemşeri herkese saygılarımı sunarım... evet bir zamanlar bende Çetmi de idim koşup oynuyor , suyundan içiyor havasını soluyor yaylalarında geziyor davar güdüyor inekleri güdüyor odun eyliyor saman çekiyor ekin biçiyor bağ çapalıyor nohut yoluyordum çünkü ben Çetmi de yaşıyordum okuluna gidiyor okuma yazma öğreniyordum ..bunları 11 yıl yaptım Çetmi de 11 yıl yaşadım orda hayatı orda yaşamayı orda anayı babayı orda çalışmayı arada saygıyı orda akrabayı orda çocukluğumu yaşadım ..



Çetmi insanın aklında her zaman var olan isim köyü toprağı bir zamanlar ayrıldık Çetmiden başka bir yere başka bir toprağı geldik daha iyi şartlar daha iyi bir gelecek daha iyi. Yaşamak için bunları bulduk mu bulmadık mı tabii ki soru işareti ama pişman değiliz. Herhalde burası da yurdumun bir köşesi burası da Anadolu toprağı önceleri daha iyi gelirdi Antalya sanki burası vatanım gibi benimserdim severdim kabullenmiştim. Bilmiyorum gençlikte insan pek düşünmüyor herhalde hep hayatın eğlencesinde gırgırında olsa gerek hala severim aslında Antalya'yı havası güzel dünya insanın gelip gördüğü Turistik bir şehir her yönüyle gezilip görülmesi gereken bir şehir. Diyorum ya bir yere kadar, belli bir yaşa kadar. Herhalde dedim ya. İnsanın her zaman aklında olan bir isim diye. Şöyle bakıyorum Çetmiye dönüşler hızlı bir şekilde çoğalıyor. Dayım emmim teyzem, herkes Çetmiye yerleşmeye başladı. Kutluyorum sadece benim dayım emmim değil, hekezi kutlarım. Doğup büyüdüğü, anasının babasının, soyunun atasının yıllar boyu yaşadığı yaşattığı Çetmiye sahip çıkıyorlar. Bizlere örnek oluyorlar, hayatlarına başladığı yerde bitirmek istiyorlar. Doğdukları büyüdükları koşup oynadıkları, okulunda okudukları suyundan içip dağlarında gezdikleri yerleri tekrar hasretle kucaklıyorlar.

Çetmiyi internetten her gün takip ediyorum günlük yazıları mesajları resimleri takip ediyorum gelişmeyi görüyoruz farkı anlıyoruz bir zamanlar köy görüntüsündeki Çetmi şimdilerde yavaş yavaş şehir görünümünü almış hızlı bir şekilde ilerliyor buda tabii ki hızlı geri dönüşümün sonuçları yeni evlerin yapılması eski damların evlerin tamir ve restorasyon edilmesi şık bir görünüm sağlamış Çetmiye. Çetmiye geri dönüşüm yapan eş dost akraba herkese selamlarımı sunarım vede Çetmiye hasret çerçevesinde bizlerde zamanı gelince geleceğimiz yerin Çetmi olacağını. Allah ömür verdikçe yaşayacağımız yerin olduğunu belirtir herkese sevgiler saygılar sunarım.



Sizin için

Âlim Aslan

Selam ey şehirde yaşayan veya bir şekilde yaşamak mecburiyetinde kalan doğduğu öz vatanına, köyüne Hasret Çetmi'li hemşerilerim kardeş ve ağabeylerim

Herkes biliyor ki, imkân olsa, geçim derdi hayat meşgalesi olmasa, gurbet elde bir saat bile durmayacağınızı biliyoruz. Hatta elinden gelse, şöyle sıcakta boz armidin veya yağ ardıcın Gölgesinde, rüzgârın hışırısında, keklik sesi olmasa da Alagabak veya Duguduk sesleri arasında bir saatlik öğlen uykusuna neleri verebileceğinizi tahmin edebiliyorum. Hatta torbayı omuzlayıp yayla yoluna koyularak her gördüğü pınardan kana kana içmek istediğinizi de biliyorum. Merak etmeyin, ben sizin yerinize bunları sizlerin kulaklarını çınlata çınlata yaptım. Hatta daha iyisi üst yanımdaki çobanın koyun keçilerinin birbirine karışan Meleyişlerini, koyun keçilerine ayyy ayyyyyy deke deke diye

bağırışını ıslık çalışını da bir senfoni gibi dinleyerek yaptım.

Yönümü gurbetten yana dönüp her çayı yudumlayışında, yoka ekmeğin arasındaki keşi her ısırışında, sizlerden tarafa da üfledim. Gözümün alabildiğince uzanan yarı karlı dağları, Rabbimin nimetlerinden olan karın lapa lapa yağışını seyrettim. Belki bi çoğumuzun burnunu büktüğü ama şimdi onu bile özlediği ters kokusunu, ahıra inip sizin adınıza da içime çektim.

Belki mevsimin kış olmasından dolayı vakti değil ama içimde ukde kalmasın diye sizin adınıza da Kar bekmezlemesi yedim. Ve bir gün gurbetin kahrından kurtulup herkesin köyünde doğduğu topraklarda çalışıp emeğini ekmeğini kazanmasını Rabbimden diledim. Hepinizin dualarını bekler, hayırlısından bol paralar nasipler, rızklar kazanmasını dilerim.



Afyon'daki Çetmi'li

Afyon'da Dumlupınar Şehitliğinde yer alan bir şehit baba oğul anıtı vardır. 1912 yılında oğlu Mehmet 8 yaşında iken askere giden Çetmili Kara Ali Çavuş'un hikâyesini anlatır. Balkan Savaşına giden Ali Çavuş sırasıyla Galiçya, Hicaz, Yemen ve Kafkasya'da cepheden cepheye koşarak 11 yıl köyünden ve ailesinden uzak kalmıştır. Milli Mücadele başlayınca da doğu cephesinden Kurtuluş Savaşına koşmuştur. Dumlupınar'da Başkomutanlık Meydan Savaşında 19 yaşındaki Alay Sancaktarı Mehmet Onbaşı ile karşılaşır. Mehmet Onbaşı onun 11 yıl önce köyünde bıraktığı oğludur. Baba- oğul'un sevinci çok kısa sürer, 31 Ağustos günü Kara Ali Çavuş oğlunun kolları arasında şehit olur. Oğlu Mehmet ise 9 Eylül'de İzmir'e giren birliğin başında şehit düşer. Bronzdan yapılmış bu ikili heykel de genç oğul şehit babasını kucağında taşımaktadır. Anıtın



altındaki mermer kitabede ise bu hikâye anlatıldıktan sonra "Yüce kahramanları minnet ve şükranla anıyoruz denilmektedir.

Not: Afyonda her ikisinde şehit olan bu Çetmili baba ile oğul hakkında bilgi ve belgesi olanların dergimize ulaştırmalarını bekleriz.



Sılaya Gidelim



Halis Yazıcı

Bizim elin yayla göçü yürümüş
Gurbet ele veda eyle gidelim
Toros dağlarını duman bürümüş
Aşılımlı sorda öyle gidelim

Ben dönerim gönül dönmez köyümden
Gönül bu ya vaz geçer mi huyundan?
Çukur yurt belinin soğuk suyundan
İçilir mi sor da öyle gidelim

Çakıllıda Yörük pınarı çağlar
Çamır yalanının bahçeleri var
Dikmen yaylasına gitmiş ağalar
Gönül'ün atına binde gidelim

Eşe dosta malum ola halimiz
Ateşlere yandı iki gülümüz
Ayda yılda düşer oldu yolumuz
Uncalıya var gel öyle gidelim

Derin derin deryalara dalarsın
Tenhalarda uğrun uğrun ağlarsın
Yolların göründü boşa yanarsın
Kalemi cebine koyda gidelim

Ehlini aradım derdim dökmeye
Niyetime aldım zaten gitmeye
Ezelinden hasret kaldım Çetmiye

Bülbül figan eder ahı güllerde
Barcın yaylaları bizim ellerde
Adımız söylenir oldu dillerde
Dostlara bir name yaz da gidelim

Bir garip gönlüm var dağlardan inmez
Terkî diyar eyler yanıma gelmez
Derdi olmayanlar halımdan bilmez
Bir ehlini bulupda köye gidelim

Açılan çiçekler ötüşen kuşlar
Türlü türlü meyve veren ağaçlar
Her sabah hasreti yeniden başlar
Çetmilliler bizim köye gidelim

Ata yurdu göksekiler yerimdir
Suyu soğuk havaları serindir
Bülbül meydan okur güller benimdir
Bülbüllerden destur alda gidelim

Çiçekler atçımı geldimi bahar
Çimenler yeşermiş yükseğinde kar
Tufan mı boran mı yolda kış mı var
Tezinden bir haber alda gidelim

Ruhuma işledi bir kara seveda
Ahir için ne işledin dünyada
Horozlar ötende seher vaktinde
Uzanıp yatılmaz kalkta gidelim

Gurbet ellerinde derbeder oldum
Ahvalimi yaza yaza yorulдум
Saçlarım ağardı ihtiyaç oldum
Bastonu elime ver de gidelim

Göksu ırmağında akıyor seller
Gizliden aşıkâr oldu bu haller
Aşk ezeliinden hep böyle söyler
İlkbahar gelende yazda gidelim

Gurbete düşmüşüm halim yamandır
Üstümüzde dönen kara dumandır
İman tehlikede ahir zamandır
Nasuhi bir tövbe alda gidelim

Ruhu ayırılır bir gün teninden
Dostlar gelir birer demet gül ilen
Salı getirirler teneşir ilen
Birkaç arşın kefen alda gidelim

Âşık Halis bir gün sonun gelecek
Sevdiklerin kara yere gömecek
Münkir ile nekir hesap soracak
Kulların hakkını verde gidelim

Birçok mesel yazdım eş ile dosta
Gülmedi bu gönlüm her zaman yasda
Bizim bahçelerde gül deste deste
Bülbüllere haber verde gidelim

Eşimle paylaştık aynı kaderi
İkimiz bir çektik gamı kederi
Bir gün getirdiler acı haberi
Tabip yaramızı sadra gidelim

Cihani âleme eyledim nazar
Kâtipler kaderi ezelden yazar
Âlem beni güler sanır ne gezer
Gözlerimin yaşını silde gidelim

Bizim yaylalarda çiçekli yonca
Bağımızda açar gül gonca
Âşık maşukunu bulamayınca
Yanık sinelere vurda gidelim

Şu fani âlemde bir kez olsun gülmedik
Vakit zaman geldi geçti neyledik
Yaza yaza gönülleri eyledik
Bahar seli gibi coşta gidelim

Kış gelende boran olur kış olur
Ağlayanın gözlerinde yaş olur
Ömür biter hayal olur düş olur
Şimdi zamandır koştta gidelim

Âşık Halis yazar yazar yorulur
Aşk uğruna yanar yanar kül olur
Huzura varanda hesap sorulur
Hakkın divanına dur da gidelim

20 Mayıs 2007 Antalya

Kuss b. Saide: *Araplara Hitabet*

Ey insanlar!

Geliniz, dinleyiniz, belleyiniz!

İbret alınız!

Yaşayan ölür, ölen fena bulur. Olacak neyse olur.

Yağmur yağar, otlar biter; çocuklar doğar, annelerinin ve babalarının yerini alır. Derken hepsi ölüp gider.

Hâdiselerin ardı arası kesilmez. Hepsi birbirini kovalar.

Kulak tutunuz, dikkat kesiliniz; gökte haber, yerde ibret alınacak şeyler var.

Yeryüzü bir büyük divan, gökyüzü bir yüksek tavan. Yıldızlar yürür, denizler durur. Gelen kalmaz, giden gelmez.

Acaba vardıkları yerden hoşnut olup da mı kalıyorlar?

Yoksa orada kalıp da uykuya mı dalıyorlar? Yemin ederim, yemin ederim ki, Allah'ın indinde bir din vardır ki, şimdi içinde bulunduğunuz dinden daha sevgilidir.

Ve Allah'ın gelecek bir peygamberi vardır ki, gelmesi pek yakındır. Gölgesi başınızın üstüne geldi.

Ne mutlu o kimseye ki, ona iman eder; O da kendisine hidayet eyleye!

Yazıklar olsun Ona isyan ve muhalefet edecek bedbahta!

Yazıklar olsun O'na isyan ve muhalefet edecek bedbahta!

Ey insanlar!

Hani ya babalar, dedeler, atalar?

Nerede soy sop?

Hani o süslü saraylar ve mermer binalar yükselten Ad ve Semûd kavimleri?

Hani ya, dünya varlığından gururlanıp da kavmine, 'Ben sizin en büyük Rabbiniz değil miyim?' diyen Firavun'la Nemrut?"

Onlar, zenginlikçe, kuvvet ve kudretçe sizden çok daha üstün idiler. Ne oldular?

Bu yer onları, değirmeninde öğüttü, toz etti, dağıttı. Kemikleri bile çürüyüp dağıldı. Evleri yıkılıp ıssız kaldı. Yerlerini, yurtlarını şimdi köpekler şenlendiriyor?

Sakin, onlar gibi gaflete düşmeyin! Onların

yolundan gitmeyin!

Herşey fanidir. Baki olan ancak Allah'tır. Ki O, birdir, şerîki ve nazîri yoktur. İbadet edilecek ancak O'dur, doğmamış ve doğurmamıştır.

Ewel gelip geçenlerde, bize ibret alacak şey çoktur.

Ölüm bir ırmaktır. Girecek yerleri çok, ama, çıkacak yeri yoktur.

Büyük, küçük hep göçüp gidiyor. Giden geri gelmiyor.

Kat'i bildim ki, herkese olan, size ve bana da olacaktır.

(Ünlü Arap Hatibi Kuss b. Saide'nin Ukaz panayırında, Efendimiz(sav)'e risaletin gelişinden bir kaç yıl önce yaptığı konuşma).

Terzinin Tövbesi

Bir terzi Allah dostlarından birine sorar:

-Peygamberimizin, "Allahü teâlâ, günahkâr kulunun tövbesini, canı gargaraya gelmeden kabul eder" hadis-i şerifi hakkında ne buyurursunuz?

Cevap vermeden o kimseye sorar mubarek zat.

- Mesleğin nedir?

-Terziyim, elbise dikerim.

-Terzilikte en kolay şey nedir?

-Makası tutup, kumaş kesmektir.

-Kaç senedir, bu işi yaparsın?

-Otuz senedir.

-Canın gargaraya geldiği zaman kumaş kesebilir misin?

-Hayır, kesemem!

-Bir müddet zahmet çekip, öğrendiğin ve otuz sene kolaylıkla yaptığın bir işi, o zaman yapamazsan, ömründe hiç yapmadığın tövbeyi o zaman nasıl yapabilirsin? Bugün gücün yerinde iken tövbe et! O zaman belki yapamazsın, buyurdu.

... ve tövbe...

Köylü Kadını

Genç kız, el aynasında makyajını kontrol etti; "Gayet iyi" dedi. Güzelliğinden emindi. Çevresindeki erkeklerin pervane olmasından zaten biliyordu güzel olduğunu. Hayatın tadını çıkaran, rahat yaşayan biriydi. Cep telefonu çaldığında, akşam arkadaşlarıyla hangi eğlence yerine gideceğine karar vermeye çalışıyordu. Telefondaki numaraya baktı, arayan annesiydi.

Alo. Kızım, nasılsın?

İyiym anne. Ne oldu *

Sana bir sürprizim var.

Sürpriz mi?

Evet. Çok eski bir arkadaşım, dostum şehrimize gelmiş.

- Eee kimmiş.

Kim olduğu sürpriz. Fakat onu senin almanı istiyorum.

Ben mi?

Evet, senin iş yerine yakın olan parkı biliyormuş. Parka gitmesini ve seninle buluşmasını söyledim. Senin de parka gidip onu almanı istiyorum.

Anne, ben böyle şeyleri sevmem, kendin halletsen.

Kızım 12 saatlik bir işim var. Ayrıca seni bebeliğinden tanıyan bir arkadaşım. Seni görünce mutlaka çok sevinecektir.

Amaaan. Peki peki. Nasıl tanıyacağım.

Evden çıkarken üzerine giydiklerini tarif ettim. O parkta bazı oturaklar piknik masası şeklinde. Parkın sinema tarafı girişindeki ilk piknik masasına otur. O gelince seni bulacak.

-Tamam anne..tamam.

Kızım senden her gün mü bir şey istiyorum. Üniversiteyi bitireli, hele de işe gireli bir fatura yatırmaya bile göndermedim.

Hemen darılma, tamam dedim ya.

O nasıl tamam demekse. Neyse, hadi o

zaman, izin al da çık, bekletme. Ben de işlerimi bitirip hemen geleceğim.

Genç kız, izin alıp çıktı. Kısa bir yürüyüşten sonra parka vardı. Bu parkta daha önce hiç oturmamıştı. Arkadaşlarıyla hep paralı, lüks eğlence yerlerine giderlerdi. Annesinin tarif ettiği, girişteki ilk masayı buldu, boş olan kısıma oturdu. Masanın diğer tarafında bir köylü kadınla, küçük kız oturuyordu. Onlarla aynı yerde bulunmaktan utandığını hissetti.

"-Annemin arkadaşı çabucak gelse de, şunlardan kurtulsam" diye düşündü. Köylü kadın çekinerek seslendi;

- Afedersin kızım, bir şey sorabilir miyim? "Kızım" diye seslenmesi iyice sinirlerini bozdu.

- Ne var, adres mi soracan! .. Sert çıkış karşısında kadın sesini alçalttı;

- Hayır kızım, başka bir şey soracaktım.

- Sizin gibi cahiller ya adres sorar, ya para ister. Köylü kadının kızaran yüzüne aldırmadı bile. O sırada şık ve lüks giyimli, orta yaşlı bir kadının uzaktan yaklaştığını gördü.

"-Nihayet." diye düşündü. Ayağa kalkıp kadını karşılamaya çalışırken, kadın yanlarından geçip gitti. Somurtarak geri oturdu. Yanındaki küçük kıza daha sıkı sarılmış köylü kadının gözünden bir damla yaşın süzülüğünü gördü. Kadın gözyaşını saklamak için diğer tarafa dönünce bir yüzündeki büyük yanık izi göründü. Genç kız manalı manalı güldü;

- Bak kolayca gözyaşı dökabiliyorsun, yüzünde de çirkin bir yanık izi var. Burda ne bekliyorsun geç bir köşeye aç mendilini ağla. Fakat ağlamayla benden bir şey koparacağını sanma, tamam mı? Kadın dayanamadı;

- Cahil deyip duruyorsun. Ne cahilliğimi gördün. Tanımadığım bir kadına, torunun yanında hakaret mi ettim! .

- Oooo... laf yapmayı da biliyormuş.

-Anlaşıldı kızım, sen üniversite bitirmiş, çok şey öğrenmiş olabilirsin ama insanlıktan sınıfta kalmışsın. Torunumu okutmak için uğraşacaktım. Fakat seni görünce vazgeçtim.

Yaşlı kadın, küçük kızı alıp masadan kalkarken, boşalan yere doğru şık giyimli bir kadın yaklaştı. Cevap vermek için hazırlanan genç kız zengin giyimli, şık kadını görünce uzaklaşan yaşlı kadına cevap vermekten vazgeçti. Yaşlı kadın geriye bakmaya çalışan küçük kızın başını eliyle engelledi. Bir süre sonra, genç kızın annesi parkta yanına geldi.

- Merhaba kızım, Zeynep teyzen nerde?

- Kimse gelmedi anne. En son bir bayan geldi, yanıma oturdu. O da sadece dinlenmek için gelmiş biriyim.

- Allah Allah! ... giyindiklerini çok iyi tarif etmiştim, seni nasıl bulamadı anlamadım. Yanında küçük bir kız olacaktı. Genç kız bir an durakladı.

-Küçük bir kız mı? - Evet - Anne! . biz zengin, kültürlü insanlarız. Herhalde arkadaşın da zengin, kültürlü biridir, değil mi?

- Kültürsüz değil ama zengin değil.

- Sakın bana köylü bir kadın olduğunu söyleme. - Köyden gelen kadına ne denir ki! .. - Oh. iyi iyi, köylü kadınları karşılamaya beni gönderiyorsun.

- Kızım, o kadına bir borcumuz vardı. O zamanlarda borcumuzun karşılığı bir şey veremedik. ' - Gün gelir, bir ihtiyacım olduğunda, ben kapınızı çalarım'. Dedi ve işte bu gün kapımızı çaldı.

-Ne istiyormuş?

- Torununu okutmamızı istiyor. Baban şimdi arabayla gelip hepimizi alacak, kayıf için okula götürecekt.

- Anne, o köylü kadına ne borcun olabilir ki, anlayamadım? Annesi, kızının öfkeli ses tonuna

dayanamadı;

Kızım, sen bebekken biz köydeydik.

- Eee. Sana yıllar önce bahsetmiştim, köydeyken evimiz yandı, biz de inekleri, atları, tarlaları neyimiz varsa hepsini satıp köyden göçtük, demiştim.

Evet, hatırladım.

O yangınla ilgili bir ayrıntıyı, seni üzülebilir veya seni evde yalnız bıraktığımız için darılabilirsin korkusuyla anlatmamıştık.

Herhalde şimdi anlatacaksın.

Baban evde yoktu, ben de su doldurmaya köy pınarına gitmiştim. Lodos mu ne diyorsunuz, işte o rüzgâr bazen ters esiyormuş, yukardan aşağı filan. Sen beşikte uyuyorken rüzgâr bacadan içeri esince közler ocaklıktan tahtalara sıçramış, yangın başlamış. Pınar yerinden dumanları görüp koştuğumda alevler her yeri sarmıştı. Birazdan yıkılacak gibi görünen eve yine de girmek için atıldığım anda Zeynep teyzen kucağına seni almış olduğu halde dışarı fırladı. O sahneyi hiç unutamam; onun kucağından seni aldığım anda o çığlıklar atıyordu. Niçin? Seni kurtarıırken, sağ tarafı yanmıştı. Gelince görürsün sağ yanağında ağır bir yanık izi var. Çok acı çekti çok. Dur ağlama, seni bu kadar üzeceğini bilmiyordum. Tamam, kızım, bak makyajın akıyor, ağlama. Hah! .. Baban da geldi. Fakat Zeynep teyzen hala bizi





Âlim Aslan

Hadi sizi geçmişe götüreyim

Sevgili okurlarımız, hangimiz geçmiş günlerimizi andığımız zaman ahlal vahlar içinde kalmıyoruz ki;

Hele hele ebelerimizin dedelerimizin çektiklerini duyduğumuz zaman içimiz acı acı biraz daha burkulmuyor mu? Ama bunca yokluk, yoksulluk hatta açlık ve sefalet içinde Dindebol'dan getirdikleri darların dışlarını yiyip gazıklarından da (su değirmeninde öğütmek suretiyle) ekmek yapan, bozarmıdı dağdaki ağaçlardan toplayıp getirerek döğüp, içine bulabilirse biraz buğday unu katarak, döğmeli ekmek yapan, bi avuç buğdaya tarlalardan topladıkları sakızlıkları karıştırarak ağaçtan dibeklerle döğüp ekmek ya da bulamaç yapan...

Daha da geriye gidersek pelitlerden topladıkları gillikleri döğüp yedikten sonra giliğin tutmasından dolayı günlerce baygın yatan dedelerimizin ebelerimizin hikâyelerini duyunca daha da duygulanıyor insan.

Ama bunca yokluğa rağmen birisi ev yaparken bütün köylünün toplanışı, hatta gencecik kızların çocukların sırtlarında taş taşınması (ki bunlara bir nevi yevmiye olarak bir kalıp sabun, bir kutu kibrit veya 1015 santim basma verildiğini anamdan duyduğumda hayretimi gizleyememiştım) ve imece (köylünün birbiriyle yardımlaşması) denilen usulle herkesin bir biriyle yardımlaşması, zaten bi şekilde akraba olan insanların bir birinin kuyusunu kazmak yerine, iyi hasletlerini öne çıkarıp yardımlaşması gibi... Biz, bu geçmişin çocuklarına ne kadar lazım gelen hasletler değil mi? diye aklına geliveriyor insanın.

İşte ben bu duygu yoğunluğu içinde kışın karlar üzerinde avarelikten canı sıkılan genç arkadaşlarla beraber çingirden öde belenine, oradan tekrar çingire ayaklayıp dururken, birden

kendime bir iyilik yapıp asarcıktaki kulübemizde de bi çay içmek aklıma geldi.

Ertesi gün erkenden azık çıkımı hazırlayıp üzerimi de kavice giyindim. Sonra, puslu bir kış sabahının ardından güneş kendini gösterip, insanın içini ısıtırken asarcığa vardım. Karın üzerinde biraz debelenip etraftan topladığım bakla çalılarıyla ateşimi tutuşturdum. Gorda pöfürdeterek yaktığım cigaramı tellendirirken, biryandan da çayımı demlemiştım bile.

Canınız ummaya. Azık çıkımı yere açıp yoka ekmeğin arasına kuru keşi serip bi çomaş hazırladıktan sonra, bide guru soğanın kafasını yumruklayıp ezdikten, cücüğünü de şifa niyetine deyip yuttuktan sonra... Padişah soframa kurulup karımı bi güzel sıkılamıştım.

Güneş olmasına rağmen, esen rüzgârın getirdiği ayazdan üşümeye başlayan ellerimi çay bardağına daha bi sıkı sararken etrafı seyre koyuluyorum. Kim bilir kaç kuşak insanların hatıralarına şahittik etmiş tarlalar ve yeni yeni bin bir umutlarla dikilen kiraz bahçelerine takılıyor gözlerim.

Hele teknolojinin getirisi beko denen makinelerle adeta dağların derisini yüzerek açılan terasları görünce buralarda canını dişine takıp emeğini ömrünü harcayarak taşların kayaların içinden çıkardıkları tarlaları ekerek rızkını temin etmeye çalışan cefakâr dedelerimizi, sırtında iki havayı buğdayı ta Karaman'dan yüklenip köye getiren (ki bu kadınlardan birisi rahmetli Tütü Alimesi'dir. Mekânı cennet olsun) fedakâr ebelerimizi düşünürken yüreğim cızz ediyordu.

Birden başımı sağa çevirip ta yaylalara kadar uzanan kar altındaki yollara takılıyor gözlerim ve geçmişe doğru hayal âlemine bir yolculuğa koyuluyorum.

Bu yollar diyorum kendi kendime, bu yollar...

Kim bilir kimlerin anılarını saklıyor. Yazın harman zamanında zaten susuz çorak tarlalara ektiği 10 havayı buğdaya ancak 15-20 havayı mahsul kaldıracak ve onu da bi çift öküz veya eşiğin ardında günlerce harmanda düğün üstünde döndükten sonra malamayı harmanın ortasına yığıp gece poyraz iyi olur diye malamanın içinde yatarak veya öğendirenin ucuna bağladığı bi şerevil kelleyi harmanın yorağına dikmek suretiyle poyrazın geldiğini görmek için akşama kadar ona bakarak poyraz esip kelle kıpırdayınca da, "elhamdülillah şükür poyraz esti diye" sevine sevine malamaya doğru koşup savuran Zamanı gündüz gölgeyle, gecede yıldızlarla saptayıp üyker çıktı, terazide çıktı. "Haydiiin gomşular saman hayvanlarını yükletmenin vakti geldi" deyip erden şafak sökmeden 3-4 saatlik yola koyulan, boyunlarında asılı çanlarla cangıl cungal arka arkaya dizili hayvanlarla saman çeken.

Köyde kalanları bahcada, akdaşda,

makmararasında oturduğu için anasına veya babasına gıtırıcı mınarına geldiği zaman avazı çıktığı kadar bağırıp "anaaaa gorayı al yokadere'den eve dolan" diye bağırarak babalarımızın dedelerimizin yani geçmişimizin seslerini duyar gibi oluyorum.

Biraz soğuktan birazda sevdiğimden dolayı iki yudum ettiğim çay bardağına bi çay daha koyarken, bu kadar bolluk bu kadar bereketin içinde bizleri yüzdüren rabbime bize daha sonsuz şükrediyor, bu cefakâr fedakâr geçmişimizin ruhlarına bolca fatihalar gönderirken, keşke diyorum, keşke bu nimetlerin birazına da onlar kavuşabilselerdi, diye hayıflanıyorum kendi kendime. Çayımı bitirip havanın acımaya, günün batmaya başladığını görünce yola düşüp köyüme dönüyorum.

**Lütfen Bu Fedakâr Geçmişimize
Bi Fatihayı Sizde Esirgemeyin**



40 HADİS

1

(Allah Rasûlü) "Din nasihattir/samimiyettir" buyurdu. "Kime Yâ Rasûlallah?" diye sorduk. O da; "Allah'a, Kitabına, Peygamberine, Müslümanların yöneticilerine ve bütün müslümanlara" diye cevap verdi.
Müslim, Ymân, 95.

2

İslâm, güzel ahlâktır.
Kenzü'l-Ummâl, 3/17, HadisNo: 5225

3

İnsanlara merhamet etmeyene Allah merhamet etmez.
Müslim, Fedâil, 66; Tirmizî, Birr, 16

4

Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.
Buhârî, Ylm, 12; Müslim, Cihâd, 6

5

İnsanların Peygamberlerden öğrenegeldikleri sözlerden biri de: "Ütanmadıktan sonra dilediğini yap!" sözüdür.
Buhârî, Enbiyâ, 54; EbûDâvûd, Edeb,

6

Hayra vesile olan, hayrı yapan gibidir.
Tirmizî, Ylm,

7

Mümin, bir delikten iki defa sokulmaz.(Mümin, iki defa aynı yanılığa düşmez)

Buhârî, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63

8

Nerede olursan ol Allah'a karşı gelmekten sakın; yaptığın kötülüğün arkasından bir iyilik yap ki bu onu yok etsin. İnsanlara karşı güzel ahlakın gereğine göre davran.
Tirmizî, Birr, 55.

9

Allah, sizden birinizin yaptığı işi, ameli ve görevi sağlam ve iyi yapmasından hoşnut olur.
Taberânî, el-Mu'cemü'l-Evsat, 1/275; Beyhakî, ?'abü'l-Îmân, 4/334

10

İman, yetmiş küsur derecedir. En üstünü "Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka ilah yoktur)" sözüdür, en düşük derecesi de rahatsız edici bir şeyi yoldan kaldırmaktır. Haya da imandandır.
Buhârî, Îmân, 3; Müslim, Îmân, 57, 58.

11

Kim kötü ve çirkin bir iş görürse onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltsin; buna da gücü yetmezse, kalben karşı koysun. Bu da imanın en zayıf derecesidir.
Müslim, Îmân, 78; Ebû Dâvûd, Salât, 248.

12

İki göz vardır ki, cehennem ateşi onlara dokunmaz: Allah korkusundan ağlayan göz, bir

de gecesini Allah yolunda, nöbet tutarak geçiren göz.
Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 12

13

Zarar vermek ve zarara zararlar karşılık vermek yoktur.
Ybn Mâce, Ahkâm, 17; Muvatta', Akdyye, 31

14

Hiçbiriniz kendisi için istediğini (mü'min) kardeşi için istemedikçe (gerçek) iman etmiş olamaz.
Buhârî, Îmân, 7; Müslim, Îmân, 71

15

Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (düşmanına) teslim etmez. Kim, (mümin) kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Kim müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, bu sebeple Allah da onu kıyamet günü sıkıntılarının birinden kurtarır. Kim bir müslümanı(n kusurunu) örterse, Allah da Kıyamet günü onu(n kusurunu) örter.
Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58

16

İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de (gerçek anlamda) iman etmiş olamazsınız.
Müslim, Îmân, 93; Tirmizî, Syfâtul-Kiyâme, 56

17

Müslüman, insanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir.

Tirmizî, İmân, 12; Nesâî, İmân,

18

Birbirinize buğuz etmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize arka çevirmeyin; ey Allah'ın kulları, kardeş olun. Bir müslümana, üç günden fazla (din) kardeşi ile dargın durması helal olmaz.

Buhârî, Edeb, 57, 58

19

Hiç şüphe yok ki doğruluk iyiliğe götürür. İyilik de cennete götürür. Kişi doğru söyleye söyleye Allah katında sıddık (doğru sözlü) diye yazılır. Yalancılık kötüyeye götürür. Kötülük de cehenneme götürür. Kişi yalan söyleye söyleye Allah katında kezzâb (çok yalancı) diye yazılır.

Buhârî, Edeb, 69; Müslim, Birr, 103, 104

20

(Mümin) kardeşinle münakaşa etme, onun hoşuna gitmeyecek şakalar yapma ve ona yerine getirmeyeceğin bir söz verme.

Tirmizî, Birr, 58.

21

(Mümin) kardeşine tebessüm etmen sadakadır. İyiliği emredip kötülükten sakındırman sadakadır. Yolunu kaybeden kimseye yol göstermen sadakadır. Yoldan taş, diken, kemik gibi şeyleri kaldırıp atman da senin için sadakadır.

Tirmizî, Birr, 36

22

Allah sizin ne dış görünüşünüze ne de mallarınıza bakar. Ama o sizin kalplerinize ve işlerinize bakar.

Müslim, Birr, 33; İbn Mâce, Zühd, 9;

Ahmed b. Hanbel, 2/285, 539.

23

Allah'ın rızası, anne ve babanın rızasındadır. Allah'ın öfkesi de anne babanın öfkesindedir.

Tirmizî, Birr, 3.

24

Üç dua vardır ki, bunlar şüphesiz kabul edilir: Mazlumun duası, yolcunun duası ve babanın evladına duası.

Ybn Mâce, Dua, 11

25

Hiçbir baba, çocuğuna, güzel terbiyeden daha üstün bir hediye veremez.

Tirmizî, Birr, 33

26

Sizin en hayırlılarınız, hanımlarına karşı en iyi davrananlarınızdır.

Tirmizî, Radâ, 11; İbn Mâce, Nikâh, 50

27

Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.

Tirmizî, Birr, 15; Ebû Dâvûd, Edeb, 66

28

Peygamberimiz işaret parmağı ve orta parmağıyla

işaret ederek: "Gerek kendisine ve gerekse başkasına ait herhangi bir yetimi görüp gözetmeyi üzerine alan kimse ile ben, cennette işte böyle yanyanayız" buyurmuştur.

Buhârî, Talâk, 25, Edeb, 24; Müslim, Zühd, 42

29
(İnsanı) helâk eden şu yedi şeyden kaçının. Onlar nelerdir ya Resulullah dediler. Bunun üzerine: Allah'a şirk koşturmak, sihir, Allah'ın haram kıldığı cana kıymak, faiz yemek, yetim malı yemek, savaştan kaçmak, suçsuz ve namuslu mümin kadınlara iftirada bulunmak buyurdu.

Buhârî, Vasâyâ, 23, Tybb, 48; Müslim, İmân, 144.

30

Allah'a ve ahiret gününe imân eden kimse, komşusuna eziyet etmesin. Allah'a ve ahiret gününe imân eden misafirine ikramda bulunsun. Allah'a ve ahiret gününe imân eden kimse, ya hayır söylesin veya sussun.

Buhârî, Edeb, 31, 85; Müslim, İmân, 74, 75.

31

Cebrâil bana komşu hakkında o kadar çok tavsiyede bulundu ki;

ben (Allah Teâlâ) komşuyu komşuya mirasçı kılacak zannettim.

Buhârî, Edeb, 28; Müslim, Birr, 140, 141

32

Dul ve fakirlere yardım eden kimse, Allah yolunda cihad eden

veya gündüzleri (nafile) oruç tutup, gecelerini (nafile) ibadetle

geçiren kimse gibidir.

Buhârî, Nafakât, 1; Müslim, Zühd, 41; Tirmizî, Birr, 44; Nesâî, Zekât, 78.

33

Her insan hata eder.

Hata işleyenlerin en hayırlıları tevbe edenlerdir.

Tirmizî, Kyyâme, 49; Ybn Mâce, Zühd, 30.

34

Mü'minin başka hiç kimsede bulunmayan ilginç bir hali vardır; O'nun her işi hayırdır. Eğer bir genişliğe (nimete)

kavuşursa şükreder ve bu onun için bir hayır olur. Eğer bir darlığa (musibete) uğrarsa sabreder ve bu da onun için bir hayır olur. *Müslim, Zühd, 64; Dârimî, Rikâk, 61.*

35

Bizi aldatan bizden değildir. *Müslim, İmân, 164.*

36

Söz taşıyanlar (cezalarını çekmeden ya da affedilmedikçe) cennete giremezler.

Müslim, İmân, 168; Tirmizî, Birr, 79

37

İşçiye ücretini, (alınının) teri kurumadan veriniz.

Ybn Mâce, Ruhûn, 4.

38

Bir müslümanın diktiği ağaçtan veya ektiği

ekinden insan, hayvan ve kuşların yedikleri şeyler, o müslüman için birer sadakadır.

Buhârî, Edeb, 27; Müslim, Müsâkât, 7, 10

39

İnsanda bir organ vardır. Eğer o sağlıklı ise bütün vücut sağlıklı olur; eğer o bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin! O, kalptir.

Buhârî, İmân, 39; Müslim, Müsâkât, 107

40

Rabbimize karşı gelmekten sakının, beş vakit namazınızı kılın, Ramazan orucunuzu tutun, mallarınızın zekatını verin, yöneticilerinize itaat edin. (Böylelikle) Rabbinizin cennetine girersiniz.

Tirmizî, Cum'a, 80.



Çetmi'nin Tarihi ve coğrafi yapısı

.Çetmi'ye Çetmililerin ilk yerleşimin miladi 1400'lü yıllar olduğu tahmin edilmektedir. Çetmi ve çevresindeki doğal kalelere, gözetleme ve haberleşme kulelerine, yapılan kazılarla ortaya çıkan şeylere bakıldığında; burada / buralarda Çetmililerden ewel başka kavimlerin yaşadıkları kesin olarak anlaşılır. Kızıl kayanın dibindeki Gavur Odası, Gedik'deki nöbetçi kulübesi, Köle başı kalesi, Çakıllı'daki Kale geçmişten günümüze kadar kaybolmamış izlerdendir. Çetmi ismi Oğuz Türklerinin yer adlarından biridir. Esas ismi Çepni olup zamanla Çetmi olarak değiştiği sanılmaktadır.

Coğrafi yönden her ne kadar Akdeniz bölgesine girse de ve Akdeniz'e yakınsa da iklimi karasal iklimdir. İklim özelliği: Yazlar sıcak ve kurak, kışlar soğuk ve karlıdır. Bunun yanı Akdeniz ikliminin etkisi de az olarak görülmektedir. Kar yağışları genellikle sulu sepenli ve ılıktır. En sıcak aylar Haziran ve Temmuz'dur. En soğuk aylar ise; Aralık, Ocak ve Şubat aylarıdır.

Ekonomi ve Sosyal Durum

Sosyal yaşantı yönünden halkın gelir seviyesinin düşük olması nedeniyle genel nüfus içindeki fakirlik oranı yüksektir.

Beldede çok az tarım, az hayvancılık yapılmaktadır. Nüfusun yüzde 10'u emekli olup, yaşlılar yaşlılık aylığı alır, genç erkeklerin geneli turizm mevsiminde sahildeki otellerde çalışır, geriye kalan insanlar da işçilikle geçimini sağlar. Daimi olarak beldede ikamet eden ve aylık standart bir geliri olmayan insanların oranı % 50'dir. Bu kimselerin yıllık gelir toplamı 500 YTL.yi geçmez.

Çetmi 1970'li yıllardan itibaren iş, aş, tahsil yapma gibi sebeplerle yurtiçine göç vermeye başlamıştır. Antalya, Alanya, Anamur, Konya, Karaman, İzmir, Bursa, İstanbul, Mersin, Adana gibi il ve ilçelere yerleşen Çetmililer; nüfus bakımından Çetmi'ye oranla bir kaç katına ulaşmışlardır. Fransa, Almanya, Belçika, Hollanda gibi Avrupa ülkelerinde de 200 kadar

Çetmili yaşamaktadır. Son yıllarda Çetmi'den dışarıya göç durmuştur

Nüfus Yapısı ve Eğitim Durumu

Belde nüfusumuz 1990 nüfus sayımına göre 2.194 olup, belediye olması nedeni ile çeşitli illere yapılan göçler durarak 2000 yılı nüfus sayımına göre 4.215 olarak kesinleşmiştir. Yaz mevsimlerinin kurak olması, sulanan arazi bulunmadığı ve yeterli derecede gelir getirici iş ve işyerleri olmadığından şehirlere göçler devam etmektedir.

Beldemizde Milli Eğitim Bakanlığına ait 3 derslik olan ilköğretim okulu 2002 yılında 8 derslik olarak yeni 1 adet ilköğretim okulu Milli Eğitim Bakanlığınca yapılmış olup, 2006-2007-yılı eğitim döneminde 8 adet öğretmenle eğitime devam edilmiştir. Özel eğitim kuruluşları olmayıp, okuma yazma durumu % 95 civarındadır. Basimevi, Kitabevi, sinema, tiyatro, spor ve folklor faaliyetleri yoktur

ULAŞIM VE ALTYAPI

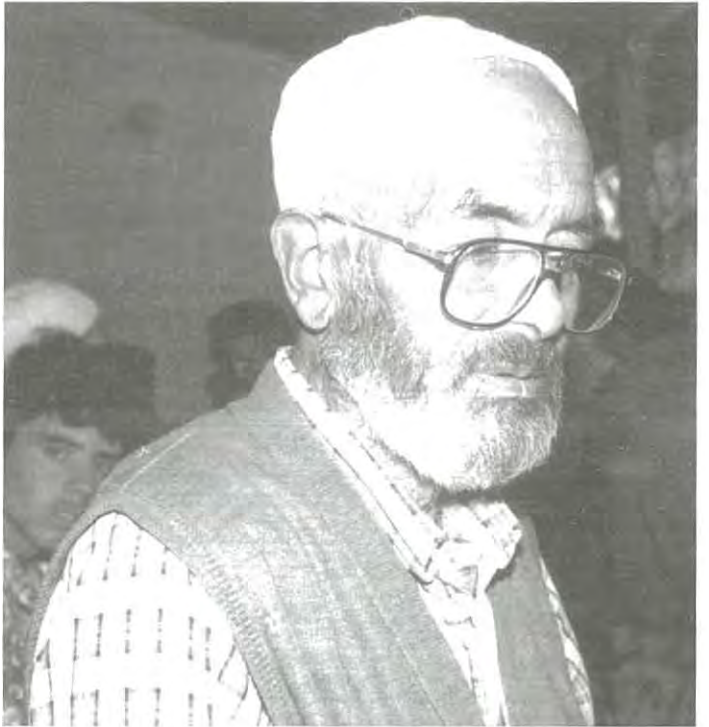
Kasabamız güney torosların arasında, Konya ilimize 155, Karaman'a 155, Antalya'nın Alanya ilçesine 130, Anamur ilçesine 165 km. uzaklıktadır. Göksu Deresinin en büyük kolu Çetmi Deresi olup kasabamızın hemen önünden akıp gitmektedir. Çetmi'nin irili ufaklı 15 adet yaylası vardır. Belde halkının geneli mayıs ayının son haftasında yaylalara çıkar. Temmuz ayı sonunda beldeye geri gelirler. Yaylada hayvanlar otlatılır, tarlalar kısmen nadas edilir. Hayvanların kışlık ihtiyacı olan otlar biçilip saman yapılır. Odun dağdan su gölden misali bir kaç ayığına elektrikten, sudan otdan, odundan tasarruf edilmiş olur. Yaylalarımızın tamamına yakın kısmına elektrik şebekesi yapılmış olduğundan durumun bundan sonra biraz daha değişeceği düşünülmektedir.

(Bu yazı Taşkent Kaymakamlığı Sitesinden alınmıştır)

BELEDİYE BAŞKANI OSMAN ARI'NIN AÇIKLAMASI

Konya'nın en uzak beldelerinden birisi olan Çetmi Kasabası halkının çevre kasabalarla ve Konya ili ile olan yolcu taşımacılığı Çetmi Belediyesi tarafından yapılıyor. Çetmi Belediye Başkanı Osman ARI yolcu taşımacılığı için gerçek kişi veya şirket olmadığından bu hizmetin zarurete binaen Belediye tarafından yürütüldüğünü ifade etti. Osman ARI hafta içinde her gün Konya'ya Belediyeye ait otobüslerin yolcu getirip götürdüğünü, yeterli yolcu olmamasına rağmen mecburen hafta içinde her gün bu seferlerin yapıldığını belirtti. Başkan ARI "Yeterli yolcu olmaması nedeniyle bu Konya seferlerinden dolayı Belediyemiz zarar etmektedir. Bilindiği üzere Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçelerinde bulunan taşıma kooperatifine ait otobüs ve minibüsler düzenli olarak Konya'ya yolcu taşımacılığı yapmaktadır. Sarıveliler den itibaren Taşkent'e kadar bir tek yerleşim yerinden bile geçmemektedir. Bu araçların güzergahının Bolay-Çetmi-Avşar-Ilıcıpınar üzerinden Taşkent'e ulaşması konusunda bugüne kadar ciddi bir çalışma yapılmamıştır. Söz konusu araç işleticilerinin bu güzergahı kullanmalarında hem onların hem Belediyelerimizin hem de vatandaşlarımızın kârı olacaktır" dedi. Çetmi Belediye Başkanı ARI devamla "Gömüldürüm olarak bilinen mevkiden kasabamıza gelen yol güzergahındaki Akpınar yaylasının Bakanlıkça tescilli yapıldı. Bu yolun asfaltlanması halinde yukarıda bahsettiğimiz güzergah gerçekten çok cazip olacaktır. Kasabamızın Ermenek, Başyayla, Sarıveliler, Anamur, Alanya ilçeleri ile çevre kasaba ve köylerle ulaşımının sağlandığı, hayati önem taşıyan tek çıkış yolumuzun 2005 yılında köy hizmetlerince asfalt yapılmasıyla beraber yol problemimiz çözüme kavuşmuş olacaktır. Başta sayın valimiz ve diğer ilgililerden bu sorunumuzun çözümünde destek bekliyoruz." dedi.

(Taşkent Birlik gazetesinden almıştır)



Nimetullah Uçar'dan Şiirler

Çetmi Bağı

ÇETMİ BAĞI

Taşkent Çetmi ile bağı olanlar
Mektebin önünü unutmasınlar
Oraya gelince huzur bulanlar
Yanlış taraflara yön tutmasınlar

Gönlünde olanın tüter gözünde
Bir ukde olarak kalır özünde
Yaşar hayalinde olur sözünde
Sevmiyorum diye dayatmasınlar

Doyduğu yerlere değer verenler
Doğduğum yerlere gitmem diyenler
Gençlikte hasretle özlemeyenler
Bütün kapıları kapatmasınlar

Yaş kemale erer köyünü arar
Geçmiş düşünür dünü arzular

Ona huzur vermez kaldığı
diyar
Özde duyguları yanıltmasınlar

Bülbülün vatanı dikenli çalı
Ona huzur veren ağacın dalı
Çetminin kapısı açık kalmalı
Başkasına masal anlatmasınlar

Çetmi bağı varsa o kopmaz zaten
Çünkü bedenlerde taşıyorlar gen
Bu konuda inat ediyorum ben
Fazla inat edip dayatmasınlar

Niğmetullah UÇAR
Antalya
09.05.2007



Arif'in Hasan

Babasının adı lakabı Arif
Bu isim yeterli etmeye tarîf
İri cüsseliydi değildi zarîf
Böyle tanınıyor Arifin Hasan

Unutulmayacak iri cüssesi
Pala bıyığıyla gür çıkan sesi
Karnı ağrıyınca kaçtı neşesi
Yine da takmıyor Arifin Hasan

Karın ağrısı der aldırılmaz önce
Sancısı dinmiyor ilaç içince
Daha da artıyor yıllar geçince
Hep çare arıyor Arifin Hasan

Ağır işler ona basit gelirdi
Baltayla ağacı ters çevirirdi
Kazma kürek gibi zor işe girdi
Fazla çalışıyor Arifin Hasan

Geçen yıl bir daha doktora gider
Tabip teşhis koyar ameliyat der
O karar veremez bu yılı bekler
Bıçaktan kaçıyor Arifin Hasan

Ağrılar artınca dayanamıyor
Antalyaya gelip çare arıyor
Hastaneye gidip yatış yapıyor
Doktora salıyor Arifin Hasan

Tahliller yapılır araştırılır
Ameliyat için karar kılınır
Hazırlık yapıp karnı açılır
Masada yatıyor Arifin Hasan

Yılların verdiği hasar sonunda
Çürümeler olmuş bağırsağında
Doktorlar karnını kapattığında
Kurtuldum sanıyor Arifin Hasan

Derde درمان için aradı çare
Bu amaçla geldi öldüğü yere
Cevap veremedi beklentilere
Saatler sayıyor Arifin Hasan

Durumu düzelmez hep kötüleşir
Doktoru ümitsiz durumu bilir
Yaşama desteği makine verir
Zor nefes alıyor Arifin Hasan

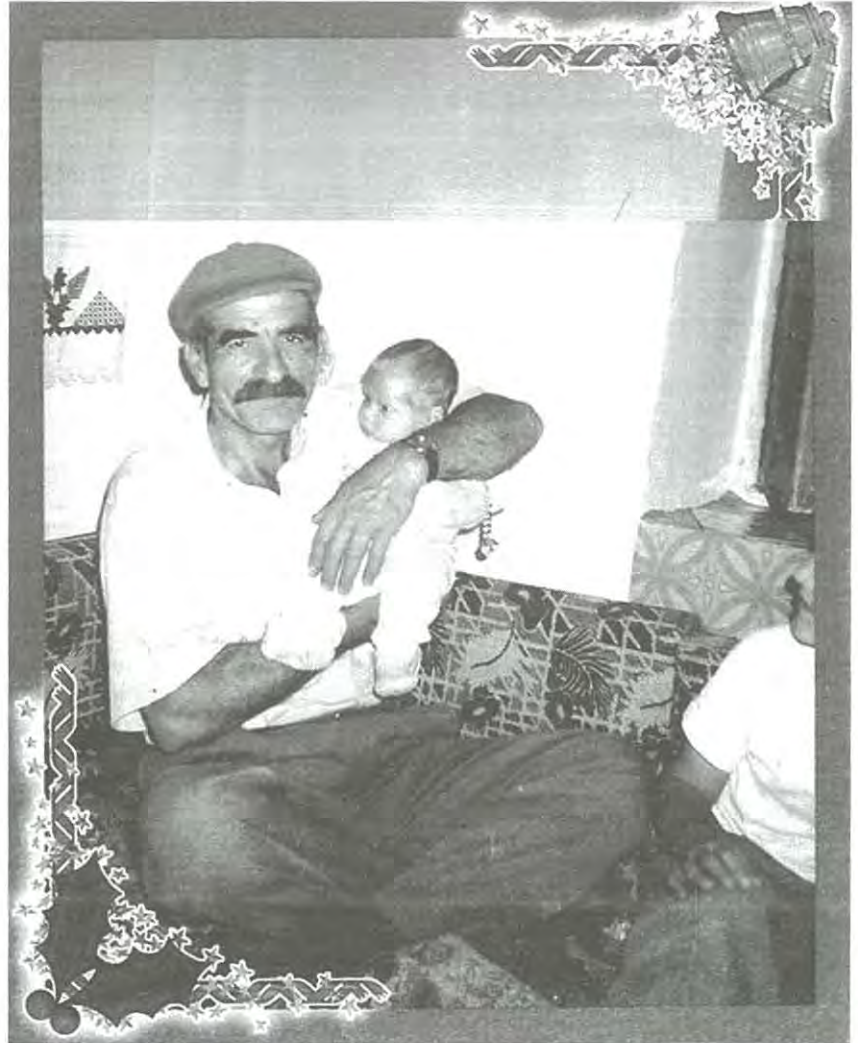
Köyden sevenleri gelir görmeye
Belki moral olur derdine diye
Görmeden dönerler eve geriye
Çünkü kalkamıyor Arifin Hasan

Şifa bulmak için beklerken ölür
Gece vefat eder dostlar üzülr
Görmeye gelenler ceset götürür
Ömrü tamamlıyor Arifin Hasan

Sabah acı çöker seven kalplere
Tabut ile gider doğduğu yere
Dualarla girer o gün makbere
Menzile varıyor Arifin Hasan

Mekânı cennette ruhu şad olsun
Dostları resmiyle teselli bulsun
Ruhuna fatiha dua sunulsun
Hasenat arıyor Arifin Hasan

Niğmetullah UÇAR
Antalya
09.05.2007



Güccük Hacı

On dokuz mayısta bayram
kutlarken
Mevlaya kavuşmuş Güccük Hacı
Hafıza kaybedip garip yaşarken
Dertlerden kurtulmuş Güccük
Hacı

Molla Osmanların soy kütüğünden
Özel soyadıyla görüldüğünden
Yaş yada boy küçüklüğünden
Lakabını bulmuş Güccük Hacı

Çiftçilik yapardı geçimi için
Çift sürüp, bağ kazıp, biçerek ekin
Odun, saman, yaprak ne varsa evin
Çalışanı olmuş Güccük Hacı

İhtiyaçlarını tarladan almış
Diğer gider için çare aramış
Amelelik yapmış zora dayanmış
Bedenini yormuş Güccük Hacı

Güz geldiği zaman gurbete gider
Çok çalışır az yer idare eder
Para kazanarak köyüne döner
Hep hayaller kurmuş Güccük
Hacı

Kütük düğününde kara araptır
Gözü problemlili kaşı çatıktır
Hayallerde öyle hep kalacaktır
Akılda tutulmuş Güccük Hacı

Çetmide çevrilen fimde rol alır
Bir asker olarak kenarda kalır
Severdi, sayardı, güderdi hatır
Hep sözünde durmuş Güccük
Hacı

Kafasına hayvan tekme atınca
Beyin zedelenmiş darbe alınca
O anda tedavi olamayınca
Dengesini bozmuş Güccük Hacı

O hasta halinde gider camiye
Ezan okununca çağrıldım diye
Bizler bilemeyiz nedir seviye
Samimi bir kulmuş Güccük Hacı

Çevikliği hala eskisi gibi
İç organlar hasta ezmiş garibi
Bulanık suların görünmez dibi
İçinden vurulmuş Güccük Hacı

Bir ay kadar önce ölmüştü kızı
Farkına varmadı duymadı sızı
Belki beklemezdi anlamamızı
Dertlere tutulmuş Güccük Hacı

Çok çileler çekmiş yaşam boyunca
Beni tanımadı hasta olunca
Cevap veremedi soru sorunca
Belli ki yorulmuş Güccük Hacı

Maddi hastalıklar acı verirdi
Kafası esince gezmek isterdi
Yolunu kaybeder el getirirdi
Ne hale sokulmuş Güccük Hacı

Dıştan normal biri sanıyor gören
Halini anlarmış içine giren
Elden ne gelir ki Allah'tır veren
Bu derde tutulmuş Güccük Hacı

İki sene önce hastahanede
Prostat alınır bakılır derde
Bu yıl yılmıştır iç bölgelerde
Acıdan kahrolmuş Güccük Hacı

Antalya'da kesip alınır maraz
Doktor uğraşsa da çare olamaz
Teşhisi koymuştur fazla yaşamaz
Gününü doldurmuş Güccük Hacı

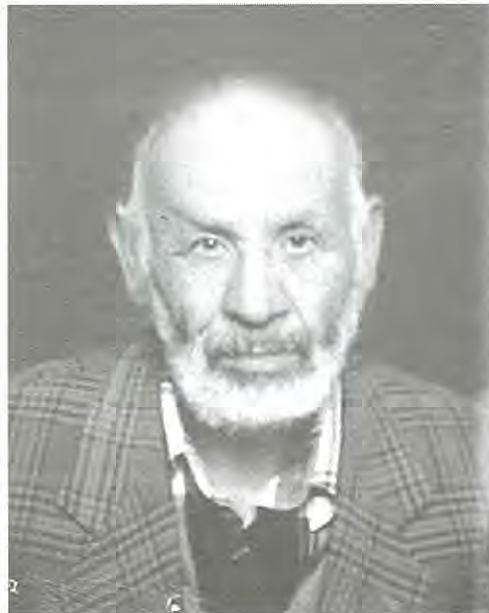
Anamura gider birkaç gün kalır
Sonunda soluğu çetmide alır
Kalbi iflas eder canı daralır
Sararak solmuş Güccük Hacı

Ömür tamamlanır doğduğu yerde
Vade yettiğinden hastalık perde
Bizler bilemeyiz hayır var şerde
Dünyadan yok olmuş Güccük
Hacı

Bir gün bekletilmiş doğum yerinde
Cenazesi durmuş kendi evinde
Sevenleri vardır cenazesinde
Mezara konulmuş Güccük Hacı

Aslolan öleni unutmamaktır
Onu mezarında hoşça tutmaktır
Ruhuna fatiha çok okumaktır
Mekanını bulmuş Güccük Hacı

Niğmetullah bundan geç haber aldı
Duyunca üzüldü geçmişe daldı
Hatıralarına takılıp kaldı
Damgasını vurmuş Güccük Hacı



Niğmetullah UÇAR
Antalya

25.05.2007

Halis Şaşmaz

Çetmide yaşayan bir adam vardı
Sağlık ocağında görev yapardı
Farklı tarzı ile neşe saçardı
Hatırı gönülü biliyor Halis

Gelen hastalara yardımcı olur
Doktor o an yoksa arayıp bulur
Dertli teşhis ile dertten kurtulur
Sağlık ocağında bekliyor halis

Adı gibi uysal soyadı şaşmaz
Kızıp sinirlenmez dostunu satmaz
Konuşup dinlerken haddini aşmaz
Bildiği herkesi seviyor halis

Muhiddinin katip onun babası
Soydan ayvatlara bağlı anası
Şekir Ahmat Omar kayınbabası
Onların yanına gidiyor Halis

Bedende, başında yoktu hastalık
Çalışan bir kalbin durması anlık
Öldüğünü duyduk inanamadık
Emaneti teslim ediyor Halis

Akşam sağlıklıymış evine gitmiş
Gece yatağında kalp iflas etmiş
Hastalık bahane vadesi yetmiş
Mana âlemine gidiyor halis

Vade yetmeseydi dert olsa bile
Çare bulunurdu doktorlar ile
Emir büyük yerden çaba nafiye
Karara boynunu eğiyor Halis

Konuşması hoştu ayrı tarzıyla
Hep hatırlanacak yardımlarıyla
Sağlık ocağında anılarıyla
Bütün hayallere giriyor Halis

Allah rahmet etsin hoş olsun mezar
Sevilen berzahta cenneti yaşar
Sıkıntı çekmezmiş mahşere kadar
Başka mekânlarda geziyor Halis

Niğmetullah diyor gelenler gider
Adı kalacaktır iyiye eğer
Onu rahmetlerle analım yeter
Bizden hayır dua istiyor Halis

Niğmetullah UÇAR / Antalya 02.10.2005



Ayakkabıcı

Ayakkabıcı, yeni getirdiği malları vitrine yerleştirirken, sokaktaki bir çocuk onu izlemekteydi.

Okullar kapanmak üzere olduğundan, spor ayakkabılara rağbet fazlaydı.

Gerçi mallar lüks sayılmazdı; ama küçük bir dükkân için yeterliydi.

Onların en güzelini ön tarafa koyunca, çocuk vitrine doğru biraz daha yaklaştı.

Fakat bir koltuk değneği kullanmak taydı.

Hem de güçlkle.

Adam ona bir kez daha göz attı.

Üstündeki pantolonun sol kısmı, dizinin alt kısmından sonra bostu. Bu yüzden de sağa sola uçuşuyordu.

Çocuğun baktığı ayakkabılar, sanki onu kendinden geçirmişti.

Bir müddet öyle durdu. Daldığı hülyadan çıkıp yola koyulduğunda, adam dükkândan dışarı fırlayıp:

- Küçük! Diye seslendi. Ayakkabı almayı düşündün mü? Bu seneki modeller bir harika!

Çocuk, ona dönerek:

- Gerçekten çok güzeller! diye tebessüm etti.

Ama benim bir bacağıma doğuştan eksik.

Bence önemli değil! Diye atıldı adam. Bu dünyada her şeyle tam insan yok ki!. Kiminin eli eksik, kiminin de bacağı. Kiminin de akli ya da vicdani.

Küçük çocuk, bir şey söylemiyordu. Adam ise konuşmayı sürdürdü:

- Keşke vicdanımız eksik olacağına, ayaklarımız eksik olsa idi.

Çocuğun kafası iyice karışmıştı. Bu sefer adama doğru yaklaşıp:

- Anlayamadım! Dedi. Neden öyle olsun ki?

Çok basit! Dedi, adam. Eğer vicdan yoksa cennete giremeyiz. Ama ayaklar yoksa problem değil. Zaten orada tüm eksiklikler tamamlanacak. Hatta sakat insanlar, sağlamlara oranla daha fazla mükâfat görecekler...

Küçük çocuk, bir kez daha tebessüm etti. O güne kadar çektiği acılar, hafiflemiş gibiydi.

Adam, vitrini işaret ederek:

- Baktığın ayakkabı, sana yakışır! Dedi.

Denemek ister misin?

Çocuk, başını yanlara sallayıp:

- Üzerinde 30 lira yazıyor, dedi. Almam mümkün değil ki!

İndirim sezonunu, senin için biraz öne alırım! Dedi adam. Bu durumda 20 liraya düşer. Zaten sen bir tekini alacaksın, o da 10 lira eder.

Çocuk biraz düşünüp:

- Ayakkabının diğer teki ise yaramaz! Dedi.

Onu kim alacak ki?

Amma yaptın ha! Diye güldü adam. Onu da sağ ayağı eksik olan bir çocuğa satarım. Küçük çocuğun akli, bu sözlerle yatmıştı.

Adam, devam ederek:

- Üstelik de öğrencisin değil mi? diye sordu.

İkiye gidiyorum! Diye atıldı çocuk. Üçe geçtim sayılır.

Tamam iste! Dedi adam, 5 Lira da öğrenci indirimi yapsak, geri kalır 5 lira. O da zaten pazarlık payı olur. Bu durumda ayakkabı senindir, sattım gittim!

Ayakkabıcı, çocuğun şaşkın bakışları arasında dükkâna girdi. İçerideki raflar, onun beğendiği modelin aynısıyla doluydu. Ama adam, vitrinde olanı çıkarttı. Bir tabure alıp döndükten sonra çocuğu oturtup yeni ayakkabısını giydirdi. Ve çıkarttığı eskiyi göstererek:

- Benim satış işlemim bitti! Dedi. Sen de bana, bunu satsan memnun olurum.

Saka mı yapıyorsunuz? Diye kekeleydi çocuk. Onun tabanı delinmek üzere. Eski bir ayakkabı, para eder mi?

- Sen çok cahil kalmışsın be arkadaş. Dedi adam. Antika eşyalardan haberin yok herhalde. Bir antika ne kadar eski ise o kadar para tutar. Bu yüzden ayakkabın, bence en az 3040 lira eder.

Küçük çocuk, art arda yaşadığı şokları üzerinden atabilmiş değildi. Mutlaka bir rüyada olmalıydı. Hem de hayatındaki en güzel rüya.

Adamın, heyecandan terleyen avuçlarına sıkıştırdığı kağıt paralara göz gezdirdikten sonra, 10 liralık banknotu geri vererek:

- Bana göre 20 lira yeterli. Dedi. İndirim mevsimini başlattınız ya!

Adam onu kıramayıp parayı aldı. Ve bu arada yanağına bir öpücük kondurdu. Her nedense içi içine sığmıyordu. Eğer bütün mallarını bir günde satsa, böyle bir mutluluğu bulamazdı.

Çocuk, yavaşça yerinden doğruldu. Sanki koltuk değneğine ihtiyaç duymuyordu.

Simsıcak bir tebessümle teşekkür edip:

- Babam haklıymış! Dedi. 'Sakat olduğum için üzölmeme hiç gerek yok!' Demişti...

Gönül Bağına Hasretim

Mustafa Zengin (Dede Mustafa)

Aldım kalemi elime yazı yazarım.
Bağ bahçe demem her gün gezerim.
Esen rüzgar ve sözünden hile sezerim.
Yazının kıymetini bilen insanlara hasretim.

Yaşadığın hayatın değerini bilesin.
Ayeti hadisi okuyup bilesin.
Allah'ın ilahi emrine sende uyasın.
Allah'ın emrini bilen insanlara hasretim.

Ayet hadis demedin haksızlık ettin.
Yapılmış köprüyü sen neye yıktın.
Fakir fukara demedin kalbini yıktın.
Kalp yıkmayan insanlara hasretim.

Şu karlı dağın eteğine varmadın.
Mor sümbüllü çiçekleri kokmadın.
Akrabadan akrabalık tadını almadın.
Akrabalık tadını alan insanlara hasretim.

Çetmi'de ne güzel şirin yerler var.
Bazı insanların ne güzel tatlı dili var.
Bahçelerinde bin bir çeşit gülü var.
Bunların kıymetini bilen insanlara hasretim.

Ellerim koynunda yorulduğum kaldım.
Gönlümü teselliye sabırdan buldum.
Sabır kendime mecburen kıldım.
Sabırın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Aylar geldi yıllar geçti bilmedim.
Günlerim yıl oldu saatler geçmez.
Sabır etmesen bu günler bitmez.
Aydın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Yazdım evrağıda yaratana yolladım.
Kalem yazdı bende ağladım.
Sel sel oldu göz yaşlarım silmedin.
Yaratana bilen insanlara hasretim.

Bahçede güller açmış çokça beyazlar.
Ağlayı ağlayı geçti bütün bu yazlar.
Allah'a şükürler olsun geçiyor yazlar.
Şükürün kıymetini bilen insanlara hasretim.

Söylüyorum sözümü bilenim yoktur
Dertlerimi sorup bilenim yoktur.
Ağlamış gözlerim silenim yoktur.
Sözün kıymetini bilen insanlara hasretim.

Yağmur yağar incecikten.
Karlar yağar alçacıktan.
Güller biter goncacıktan.
Yağmurun kıymetini bilen insanlara hasretim.

Aşamadım şu dağların ardını.
Kopardılar akrabalık bağını.
Eğlik garip ben garibim ben garip.
Akrabayı bilen insanlara hasretim.

Akrabadır akrabanın iyisi.
Akrabadan ne anlar insanların kötüsü.
Bakışından belli olur insanların iyisi.
Akrabayı seven insanlara hasretim.



Sevededin sevededin beni sevededin.
Akan göz yaşımı niçin silmedin.
Çok derfli idin niçin bilmedin.
Dertlinin derdini bilen insanlara hasretim.

İnsan oğlu çok yerler gezer.
Gezdiği yerlerde çok şeyler sezer.
Elması meyvesi, ayvası güzel.
Meyvenin kıymetini bilen insanlara hasretim.

Dolandım dağları gezdim de geldim.
Dolanı dolanı yoruldum da geldim.
Bir hayli yerler gördüm de geldim.
Gören gözlere bende hasretim.

Arkadaş senin ne güzel duygun var.
Büyük küçük insanlara saygın var.
Senin ne güzel sözlerin var.
Saygı ve sözünü bilen insanlara hasretim.

Bende ne iyi ne kötü günahkar biriyim.
Bende ne ölü ne diriyim.
Usul usul yollarımı yürürüm.
Günahı sevabı bilen insanlara hasretim.

İnsanlarım bu günden yakın olur yarını.
Nerde buldun da yazdın sen bu yorumu.
Nereye harcadın olan bir varını.
Yorumu bilen insanlara hasretim.

Yaylaların yolları dolayıdan dolayı.
Yaşadım bende doğdum doğalı.
Çok insanlar gördüm ağız dualı.
Duanın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Zenginliğin kıymetini bilmezsin.
Fakir insanları hiç mi görmezsin.
Hayrı hasenatı niçin bilmedin.
Zenginliğin kıymetini bilen insanlara hasretim.

Hiç görmedin mi insanlarda şükürü.
Hecil görme sen insanlarda fakiri.
Şükür insanları hayra götürür.
Şükürün kıymetini bilen insanlara hasretim.

Gözümle gördüm sen hiyanet ettin.
Acaba kime ne hiyanet ettin.
Ben devamlı sevaba kalktım.
Sevabın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Dönüp dönüp sen geriye bakmadın.
Kazma kürek alıp fidan dikmedin.
Sen kendi kendine sual etmedin.
Sual eden insanlara hasretim.

Sen sen ol, insan oğlunun kalbini yıkma.
Fidanları kırıp duvarı yıkma.
Bir kaşık çorbanı yerlere dökme.
Fidanın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Kur'an okumuş amel etmemiş.
Dönüp de çevresine bakmamış.
İnce fikir edip zikir etmemiş.
Kur'an-ı, fikiri bilen insanlara hasretim.

Kışın bütün dağlar kar olur.
Düşman bile en sonunda yaran olur.
Bahçeye ne ekersen o olur.
Dostunu düşmanını bilen insanlara hasretim.

Bu dünya bir imtihan dünyası.
Geçen günleri bir bir sayası.
Allah niyetine göre veresi.
Doğru niyeti bilen insanlara hasretim.

Bahçeye ektiğim gülü bitirmediler.
Gülün başında bülbül öttürmediler.
Ocakta dumanı tüttürmediler.
Gül bülbülün kıymetini bilen insanlara hasretim.

Abdest alıp hazırlanmayınca.
Beş vakit namaza durmayınca.
Mazlumların yarasını sarmayınca.
Mazlumların yarasını saran insanlara hasretim.



Şahin gibi yüksekten uçma.
Yaralı kuşun yarasını değme.
Rüya deyip üstünden geçme.
Rüyayı yoran insanlara hasretim.

Otursak şu dertleri belişsek.
Dertlinin dertine her dem ulaşırsak.
Kimin derdi kimden ziyade.
Dertlinin dertine ulaşan insanlara hasretim.

İnsanların elinde değil yağmur yağması
Allah'ın emrindedir yağmur damlası.
Neye söyledin sen bu sözü lafın bileşi.
Lafını bilen insanlara hasretim.

Gök gürültüsü şimşek çakması .
Elinde var mı böyle bir yetenek yapması
Bir daha söyleme çirkin sözü lafın bileşi.
Sözünü bilen insanlara hasretim.

Şu yaştan sonra oldum bir şair.
Kimseye söyleme böyle bir kahir.
Merak etme yaklaştı elbette ahır
Ahir zamanı hatırlayan insanlara hasretim.

Özüm doğru sözüm doğru bilmedin
Akan göz yaşımı niçin silmedin
Halimi hatırlımı sende sormadın
Hal hatır soran insanlara hasretim

Bu sözleri kim yazmış kimler okumuş
Meğer insanların sonu yok imiş
Bu hal insanların hiç hayrı yok imiş
Hayrı hasenatı bilen insanlara hasretim

Bende hoşnut olsam ilim deryasına
Çok meyletme geçeceğin Dünya'sına
Hayran oldum ilmi İrfan deryasına
İlmin kıymetini bilen insanlara hasretim.

Hayran kaldım şu Çetmi'nin dergisine
Meyil etme şu dünyanın sevgisine
Sakin uymayasın şu şeytanın nefesine
Nefsine hakim olan insanlara hasretim

Allah'ın yarattığı şeylerin hepsi güzel
Bunların hepsini görmeye değer
İnsanlar Dünya'da yalanmış meğer
Güzeline seven insanlara hasretim.

Hakkım helal olsun desem içime sinmez
Helal olmasın desem deftere sinmez
Benim iç halimi kimseler bilmez
İnsanların derdini alan insanlara hasretim.

Alnıma yazılmış bu, benimde yazım
Yakında gelir benimde baharım yazım
Dünya'ya meyledip kalmasın seninde gözün
Yazının kıymetini bilen insanlara hasretim.

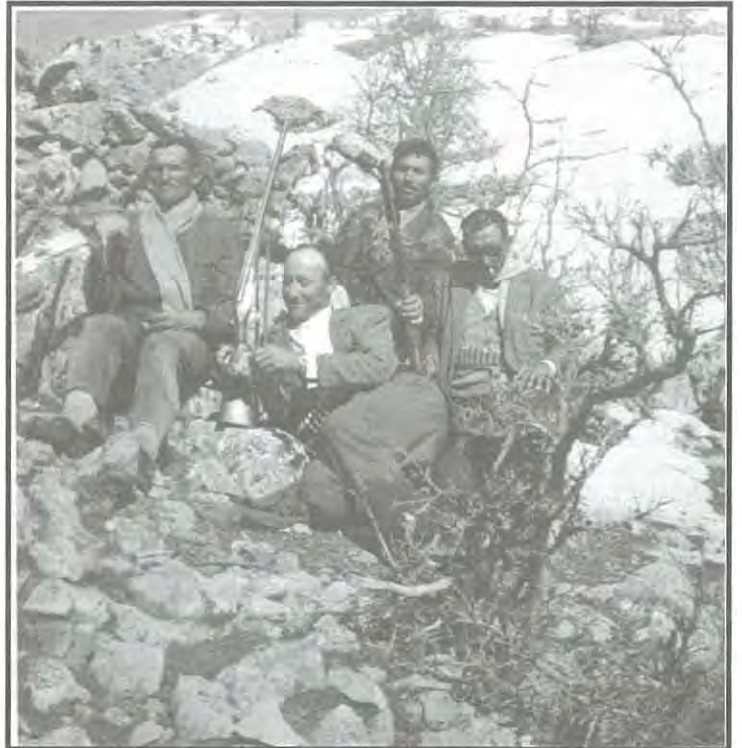
Sözümde var mıdır acep bir hata
Daha yol gider mi ölümden öte
Binersin sende bir gün ağaçtan ata
Ölümün kıymetini bilen insanlara hasretim

Dertli insana insan böyle kıyar mı
Dert üstüne dert yığar mı
Gelip yanına da hal hatır sormamı
Hastayı ziyaret eden insanlara hasretim.

Varıp ta hal hatır sorayım derken
Bir kaşık çorbayı sakındın benden
Acep döneyim mi dönmeyeyim mi derken
Hal hatır soran insanlara hasretim.

Hangi insan nerden muradını almış
Alayım derken günaha dalmış
Dostunun elinden ekmeğini almış
Dostun kıymetini bilen insanlara hasretim

Çevreye dönüp de sende baksana
Duru sular gibi sen de aksana
Eline iki fidan alıp sende diksene
Fidanın kıymetini bilen insanlara hasretim



Sevemedin sevemedin beni sevmedin
Çoktan beri selamını almadım
Kaderime her yerde bende ağladım
Kader bana ben kadere hasretim.

Alıcı kuşlarda yüksek yapar yuvayı
Çok aradım Karaman'da bulamadım halamı
Sakin sen sen ol yıkma yuvayı
Yuvayı kuran insanlara hasretim.

Hav ayısında deli gönül havayı
Sakin sende unutma silayı
Bir dilim yer için yıkmayasın yuvayı
Yuvanın kıymetini bile insanlara hasretim

Yüksek yüksek tepelerden uçucu olma
Hatırdan gönülden geçici olma
Sen sen ol, insan oğlunun kalbini yıkıcı olma
Hatırı gönülü bilen insanlara hasretim

Yeğen ne yapsın dayı olmayınca
Dayı ne yapsın yeğen olmayınca
Vücuttaki yara ne yapsın ilac olmayınca
Vücudun kıymetini bilen insanlara hasretim.

Kardeş yok ki mezarıma taş dike
Bacım yok ki susadıkça su vere
Allah verdi ama ömrü yok imiş
Kardeş ve baciya bende hasretim

Yirmi beş yaşında girmiş idi düşüme
Otuz yaşına varınca geldi çatlı başıma
Bu zalimin benim ile işi ne
Rüyayı yoran insanlara hasretim

Bayram arfesi bütün millet mezarlığa dolanır
Yasin-i Şerif Fatihah'lar okunur yollanır
Bütün mezarların üstü nurlanır
Fatihah'nın değerini bilen insanlara hasretim.

Hasret kaldım şu Çetmi,'nin Sesine
Baksana şu guzanın al yeşil süsüne
Eremedim şu anların sırrına
Sır verecek insanlara hasretim.

Çetmi'ye bende eyledim nazar
Yeni malalleye kurulur Pazar
Ölünce mezarlığa kazılır mezar
Mezarın kıymetini bilen insanlara hasretim



Sabah namazı tüter olur bacalar
Camide ön saf dolu olur ak sakallı hocalar
Yukarı sermafile sığmazdı ana bacılar
Ak sakallı hocalara hasretim.

Ben ben idim ama benlikten geçtim
Şu yaylaların soğuk suyunu içtimde geçtim
İyi kötü bende dünyadan geçtim
Ben beni bilen insanlara hasretim

Çok isterdim şair olup yazmasın
Cenabı Allah bize günah yazmasın
İyi kötü düzenimi bozmasın
Düzeni iyi olan insanlara hasretim.

Camimizin ezanları okunur
Ezanın sesi yüreğime dokunur
Kursunda talebelere kur'an okunur
Okuyan talebeye bende hasretim.

Camimizin cemaati pek çoktur
Kadir kıymetini bilmeyen yoktur
Gelmeyen insanlara sual pek çoktur
Caminin kıymetini bilen insanlara hasretim

Geldik geçtik bahar ile yazından
Kışın geçilmez olur şu dağların buzundan
Bende bıktım insanların yalan sözünden
Salan söylemeyen insanlara hasretim

Küçükten yürüdüm doğru yoluma
Yetiştim büyüdüm kendi halime
Dokunmayın bahçemdeki gülüme
Bahçe de gül yetiştiren insanlara hasretim

Çıktım gidiyorum kendi halime
Neler geldi geçti benim gönlüme
Bende yazdım ne geldiyse dilime
Dilin kıymetini bilen insanlara hasretim.

Suç işleyip suçlu duruma düşme
Suçlu olup insanlardan kaçma
İyiliği bırakıp kötülüğe düşme
Suçunu bilen insanlara hasretim.

İyi saymazlar insan kalbi yıkana
Kabeyi yıkmış olur derler kalp yıkana
Vardım mı sandın sende iyi bir makama
Makamını bilen insanlara hasretim



Bilir misin insanlar arasında sevgiyi
Kaldır üzerinden sen bu benliği
İyi mi sandın sen bu kemliği
Sevgiyi bilen insanlara hasretim.

Kime uydunda aldın böyle bir karar
İnsanlara hep ettiğin bütün bir zarar
Mezarlığa bakıp ta etmedin mi nazar
Mezarın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Yazılar yazdım okunsun deyi
Beyitler söyledim bilinsin deyi
Dergiye verdim görülsün deyi
Yazının kıymetini bilen insanlara hasretim.

Çok dertliyim dertli dertli gezerim
Esen rüzgardan hile sezerim
Kağıt kalem verinde yazı yazayım
Bunların manasını bilen insanlara hasretim.

Nereye sarfeddin ağzından çıkan nefesini
Öğrendin mi şu Dünya'nın vefasını
Seyrettin mi doğan ay ile güneşini
Ay ile güneşin kıymetini bilenlere hasretim.

Selam verirsin selamını almazlar
Selamın kadir kıymetini bilmezler
Hal hatır deyip gönül almazlar
Selamın kıymetini bilen insanlara hasretim.

Altın eşiğin gümüş eşiğe ihtiyacı var iken
Fakirin zengine ihtiyacı var iken
Zengininde fakir insanlara ihtiyacı var iken
Fakirliğin kıymetini bilen insanlara hasretim.

Yokluk görmeyen zenginliğin kıymetini bilemez
Hastalık çekmeyen sağlığın kıymetini bilemez
Ölüm acısı görmeyen ölüm acısını bilmez
Bunların manasını bilen insanlara hasretim

Konuşan gözler söyleyen diller
Yürüyen ayak getiren eller
Çabuk biter sayılı günler
Bunların manasını bilen insanlara hasretim

Söylerim söylerim sözlerim bitmez
Yazarım yazarım yazılar bitmez
Garibin yüzüne kimseler bakmaz
Garib garib söyleyen dillere hasretim.

Özgürlük sanma yapmış olduğun
Sen sıkıntıyı çektiğinde anlarsın
Belki şu an erken düşünemezsin
Acı yüreğine indiğinde anlarsın

Ne kadar vicdansız olursan ol
Hasret dayanılmaz olduğunda anlarsın
Ne kadar vefasız olursan ol
Hatıralar aklına geldiğinde anlarsın



Kadir Hasan ve Muharrem Hüseyin Korkmaz



Ümmü Korkmaz

Dede Mustafa Kimdir?

Dede efendi oğullarından hacı Mehmet hacıya gitmiş hacıdan bir köle getirmiş emri himayesi altında imiş. Bir oğlu bir kızı varmış. Kızının ismi duyduğumuza göre Meryem'miş nöğmen Hasan yalçın gile gelin gitmiş oğlu dede evlenmiş ama kimin kızı olduğunu bilmiyorum.

Dede'nin mezarı harpte kalmış babası hacı Mehmet'in mezarı keçimen ve güblüce yaylası elma deresinde Allah Rahmet eylesin. Dedenin oğlu Mehmet mollalı büyük Hasan efendigilden hanımı Fatma.

Mehmet'in bir oğlu bir kızı var. Kızı Eşşe Karaman'a göçmüş iki kız bir oğlu var. Oğlunun ismi Niyazi kızların ismini hatırlamıyorum. Mehmet oğlu dedenin bir kızı var Fadime küçük Hasan efendinin oğlu Ahmet Bayram'la evli. Üç oğlu iki kızı var. Mehmet'in ikinci hanımı Afşar kasabasından nasıf hoca gilden Fatma. Fatma'dan doğma iki oğlu var.

Büyüğü Ahmet. Ahmet'in bir oğlu var.

Mehmet ZENGİN. Mehmet ZENGİN'nin bir kızı var Fatma Halil COŞKUN'un oğlu Mesut COŞKUN'un hanımı üç oğlu iki kızı var.

İkinci hanımdan olan Ahmet'in küçüğü dede Kerim ZENGİN. Mezarı Çumra kazasına bağlı Ali bey önünde bir oğlu var. Mustafa ZENGİN. Onunda bir oğlu üç kızı var. Oğlu Ahmet Antalya'dan evli üç oğlu var. Birde kızı vardı ama Allah Rahmet eylesin vefat etti Zeynep Nur. Oğullarının adları ise Muhammed Fatih, Abdülkerim ve Mehmet Mustafa.

Mustafa ZENGİN'in ikinci çocuğu Fatimana. Abdullah SOLMAZ'ın oğlu Süleyman SOLMAZ'la evli. İki oğlu iki kızı var Şükran, İsa, Ayşe Gül ve Abdullah Furkan. Kızı Ayşe Afşar Kasabasından Mustafa SÖYLEMEZ'in Ali SÖYLEMEZ'le evli iki kızı var. Rahime ve Nida. En küçük kız Sümeyye.

Ölenlere rahmet kalanlara sıhhat ve afiyet dileriz.

Dede Mustafa ve torunları



Sen vardın

M. Salih B.

Sen henüz hayata gözlerini açmamıştın. Hayat geçmişten günümüze devam ediyordu. Sonra sen geldin. Gelişin her insanın yaratılışı gibi bir mucizeydi. Bu mucizeyi yaşadık milyonlarca insan gibi. Her anne ve baba gibi.

Senin varlığınla var olduk yeniden ve bir daha bağlandık hayata. Seninle yaşadık en güzel günlerimizi. Ağlamaların içimizi eritti. Uykularınla huzur bulduk. Büyümeni sabırla ve ümitle bekledik. Sonra gülücüklerin yansıdı uykularının arasında. "Melekler güldürüyor" dedik. Konuştuğun tek tük heceler halinde, ilk başlarda ne dediğini anlamadık ama sevindik yine de. Apaladın, süründün yerlerde ve bir gün yürüyüverdin gözlerimizin önünde. Yürüyüşünü sevdik, gülüşünü sevdik, saçlarını okşadık, doyasıya öptük yanaklarından...

Senin için neler yapmadık ki? Hastalandın zaman zaman. İşte o zamanlar korkuttun bizleri. Minicik bedenine batan iğneler sanki bizim yüreğimize saplandı. Göz yaşların bizi sana daha da bağladı. Seninle yeniden bir daha büyüdük. Sen bizim evladımızdın çünkü. Gözümüzün nuru, gönlümüzün nuru...

Bir zamanlar biz de annemizin babamızın çocuğuyduk. Bizim senin için hissettiğimiz şeyleri onlar da yaşamışlardı elbet. Onların anneleri ve babaları da onlar için yaşamıştı. Bu Böylece geriye doğru sürüp gider...Ta ki, ilk insana, ilk Peygamber'e kadar. Yarın da sürecek. Sen kendi çocuğun için yaşayacaksın bunları. Sonra senin çocuğunun çocuğu ve sürüp gidecek kıyamete kadar...

Seni hayata hazırlamak içindi bütün çabalarımız. Hayat zorluklarla, tuzaklarla önünde kıvrım kıvrım uzayacak bir yol. Sen bizim bildiklerimizden daha iyi şeyler bilmelisin. Sen bizden arta kalan kırıntılarla yetinmemelisin. Senin ufkun afaki sarmalı, bilgin önünü aydınlatmalı. Sana vermeye çalıştığımız şeyler belki de kendimizin ulaşamadıklarıdır. Hayallerimiz senin geleceğinde saklı. Onu gerçekleştirecek yolculuğun başındasın henüz. Belki de çok şey istiyoruz senden. Halbuki her yerde her daim "sen, sen ol yeter" demeliyiz.

Bütün ailelerin çocukları hakkında hissettiği şeyler aşağı yukarı böyledir. Onlara olan sevgi, şefkat ve merhamet duygusu görevlerimizi hakkıyla yerine getirmek gibi bir tasanın içine iter anne ve babayı. Herkes elinde olan şeylerin en iyisini çocuklarına vermek ister. Sanki hayatı yeniden onlar için yaşar. Bu duygular ile hareket eden aileler, kimi zaman belli bir yaşa gelmiş çocuklarından olağanüstü şeyler isterler. Çocuk okuldaysa en başarılı o olsun. Sadece başarı yetmez. Büyüyünce ne olacağına da karar verirler.

Ya doktor olmalı veya başka bir şey... Ama okumalı ve yüksek makamlara gelmeli. Aşağısı böylesi aileleri kurtarmaz. Bu hal ile hayata hazırlanan çocuklar büyük bir yarışın içinde bulur kendilerini. Başarmak gerekmektedir. Kendisi için değil de daha çok ailesi içindir bu mecburiyet. Böylesine zor bir görev altında sorumluluk yükü ezer onu. Bu eziklik başarısızlık durumlarında daha büyük tahribatlara yol açar. Çocuk zamanla kişiliğini kaybeder. Başarısızlık ailesinde hayal kırıklığına yol açmıştır çünkü. Onu bu hali ile kabullenemeyen aile hemen baskı mekanizmasını harekete geçirir. "Adam olamadı" gözü ile bakılır ve horlanır. Emsalleri arasında yapılan kıyaslamalar ile daha da küçük duruma düşürülür.

Böylesi tavırlar ile karşılaşan bireyler yavaş yavaş aileden kopar. Kendini teselli edecek yeni arayışlar içine girer. Evinde ailesinden görmediği ilgiyi başka yerlerde arar olur. Hele hele kendisi gibi horlanan kötü arkadaşlarla tanışmışsa, onların alışkanlıklarını hemen kopar. Bu alışkanlıklar çeşitli uyuşturucular olabileceği gibi, alkol ve sigara da olabilir.

Bütün bunlar içinde bulunduğumuz toplumun sıkça yaşadığı şeylerdir. Daha küçükken yaşanan duygular, çocuk büyüdükçe tasaya dönüşmekte ve devasa meselelerle aileler çalkalanmaktadır. Halbuki her insanın aynı şeyleri başarması gerek diye bir şey yoktur ve olamaz. Herkes kendi aklının erdiği iş ile meşgul olsa ve öyle yönlendirilse bunlar olmaz...

DÖNÜŞÜ OLMAYAN HAVA YOLLARI TEK İSTİKAMETLİ BİLETLER SUNMAKTADIR.

Hareket Yeri : DÜNYA
Varış Yeri : AHİRETÜ
Uçuş Saati : HER AN KALKABİLİR
İsim : ÂDEM ve HAVVA OĞLU
Cinsiyet : FARKETMEZ
Adres : DÜNYA
İstenilen Belgeler : KİMLİK KARTI YETERLİDİR

MÜSAADE EDİLEN EŞYALAR:

- 9 METRE BEYAZ BEZ
- KAMİL İMAN
- SALİH AMEL
- SALİH KİŞİLERİN DUASI

Kalacak olduğumuz loca bir kişilik olduğundan, kesinlikle yolcu beraberinde Eşi, akrabası, arkadaşı ve başka eşyaya müsaade edilemez.

GEÇERSİZ OLAN, HİÇ İHTİYACINIZIN OLMAYACAĞI

ŞEYLER:

- * ABD Doları, Euro, Türk Lirası, YTL, Altın ve Mücevherat
- * 9 Katlı Dayalı Döşeli Apartman
- * Deniz Sahilinde Yazlık
- * Son Model Binek Araç
- * Ütülü Takım Elbiseler
- * En Yumuşak Yastık ve Yataklar
- * Yağlı, Börekli, Tatlı Yiyecekler

Mutlu ve rahat yolculuk için sayın yolcularımızdan;

KUR'AN I KERİM ve HADİS-İ ŞERİF'İN Talimatlarına uymaları önemle rica olunur.

Bu yolculuğun dönüşü olmadığından dünyada hiçbir şeyinizi bırakmayınız.

ÖNEMLİ NOT:

Yolculuk esnasında elbisenizde cep bulunmadığından kıymetli veya kıymetsiz eşya bulundurmamak kesinlikle yasaktır

Sorulara Düzgün ve Yanlışsız cevap veriniz

- Ömrünü nerede tükettin?
- GençliğİN nerede geçirdin?
- Mallarını nereden kazandın ve nerelere harcadın?
- Allah için neler yaptın?

Unutma dostum mutlaka, ama mutlaka bu uçuşa sende adaysın.

Dönüşümsüz Havayolları

Şikâyeti olanlara şikâyet Merkezi AZRAİL A.Ş.



İlgili ve Alakalı

Kerim Bozdağ

Hayatımızda başka insanların emeklerinden ve tecrübelerinden izler vardır. Giydiğimiz elbise, ayakkabı, kullandığımız eşyalar, yediğimiz içtiğimiz her şey bizden başka birilerinin emeği ile oluşmuş şeylerdir. En basit bir giyeceğin mazisinde yüzlerce insanın emeği ve alın teri vardır.

Kullandığımız yol, bindiğimiz vasıtalar, hastaneler, okullar, içinde yaşadığımız evler yine başka insanların katkısı ile yapılmış ve bize hizmet eden unsurlardır. İnsan yalnız başına bir hiçtir adeta. Diğer insanların katkıları ile sosyal hayat yaşanmakta ve daha da kolaylaşmaktadır.

Bütün insanların istifadesine sunulmuş başka başka şeyler de hayatımızda yer eder. Güneş gibi, hava, su, toprak, deniz, ağaçlar gibi... Bunlardan herhangi birisine "yalnızca benim" gözü ile bakabilir miyiz? Asla...

Demek ki, ancak insanlar yaşadıkları hayatta paylaşacakları hizmetlerle varlıklarını sürdürebilirler. Ve yine insanlar bir kısım şeyleri kullanmada ortaklardır.

Bu ortak değerler yanında, bazı şeyler de vardır ki bütün insanları olumsuz yönde etkiler. Mesela çevreye verilen zararlar, kimyasal atıklar... Üretimi yapılan nükleer silahlar, ozon tabakasının delinmesi... Orman katliamı... Suların ve havanın kirletilmesi... Gürültü... Bunlardandır.

İnsanlık birbirinden öylesine etkilenmektedir ki... Birinin yaptığı iyilik, ya da kötülük öbürünü de dolaylı ya da dolaysız ilgilendirmektedir. Görüldüğü gibi, bana ne zihniyeti ile hiçbir şeyden kaçmak mümkün değildir.

O halde çevremizde, hatta dünyada, küçük büyük olan biten her şey bizi yakinen ilgilendirmektedir. Bu durum karşısında hiç kimse boş verme lüksüne sahip değildir.

Zerre kadar bir iyiliğin de, kötülüğün de mutlaka bir karşılığının olacağı hakikatini düşünürsek, müspet - menfi bütün hareketlerin

neticelerinin bizim yaşayışımıza etki edeceğini anlarız.

O halde iyilik, güzellik ve doğruluk adına ne varsa ona bütün yönleri ile sahip çıkmak bizim asli görevimiz olmalı. Her türlü kötülüğe de engel olmalı bunun için çaba sarf etmeliyiz.

Tarlaya atılan bir tohum önce filizlenecek, topraktan beslenip büyüyecek, büyüdükçe gelişecek ve sonunda ondan istifade edeceğiz. Sadece biz değil onun çevresindeki bütün canlılar onun varlığından faydalanacaktır. Yaprakları havayı temizleyecek, meyveleri gıda olacak, kökleri toprağı tutacak, tabiatın manzarasına katkıda bulunacak, üzerine kuşlar konacak, gidasını onun bünyesinden alan canlılar faydalanacak vs. Bütün bunlar bir tohumun saçılması neticesi meydana gelen hadiselerdir. Görünüşte küçük ve basit bir olay muazzam neticelere vesile olmaktadır.

Hayatımız geçmişte ekilen tohumlardan alınan meyvelerle şekilleniyor. Bu günden bir şeyler yapmayan insanların yarını yoktur. Dün ne yaptık ki bu günümüz kutlu olsun. Bu gün ne yapıyoruz ki yarınımız güzel olsun?

Nerede olursa olsun değerlerimize sahip çıkmalı ve onları korumalıyız. Hayatımız doğrulardan zerrece taviz vermeyecek bir çizgiye oturmalı. Zaman ve şartlara göre zikzaklar çizmemeli.

Zayıf ta olsa haklıdan yana tavır almalı. Kuvvetli de olsa haksıza boyun eğmemeli. Üç kuruşluk menfaat uğruna kişiler şeref ve haysiyetini satmamalı. Onurunu korumalı. Paranın, gücün satın alamayacağı üstün değerlere tabi olmalı ve onları dünden yarına muhafaza etmeliyiz.

Her şeyin, diğer bir şeyle alakası olan bu dünyada sürekli iyilik, güzellik ve doğruluğun bizimle alakası olsun.

Vesselam.

ÇETMİ'DEN HABERLER...

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de

Cemal YAZICI Çetmi'de

Ali GÜÇLÜ (Kavgalı Ali) Çetmi'de

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

Betül BAYRAM D:1918 Ö:21.02.2007

Hasan Hüseyin BOZDAĞ D:1941 Ö:09.05.2007

Ali ÖZEL (Küçük Hacı) D:1941 Ö:19.05.2007

Hacı Mustafa'nın kızı Fatma Bircan 13.06.2007

Konya'daki kalmış olduğu huzur evinde vefat etti.

EVLENENLER

Şekir Ömer'in oğlu Ömer Darcan
Balcı Yaşar'ın kızı Emine Balcı ile evlendi.

Küçük Baki'nin oğlu Şükrü Kılıçarslan
H.Hüseyin Karadeniz'in kızı Halime KARADENİZ
ile evlendi.

Kamil Eşşe'nin oğlu Mithat Şimşekoğlu
Memiş'in Mehmet'in kızı Zeynep DERE ile evlendi.

Mahmut Ustanın Abdullah'ın oğlu Hasan
Ali Boz'un kızı Fadime Boz ile evlendi.

İzmir Piknik Haberi

03.06.2007 günü İzmir'de yapılan Çetmiller dostluk hoşgörü şöleni her yıl olduğu gibi bu yılda bütün hemşerilerin aynı ahenk aynı hoşgörü içerisinde birlik beraberlik ortamı içerisinde, resimlerden de anlaşıldığı üzere birliğin beraberliğin kardeşliğin hoşgörünün bir kez daha topluca kucaklaşmanın sevginin saygının iyi bir ahenk içinde kutlandığı görülmektedir. Uzaktan ve yakandan şölene iştirak eden hemşerilerime bir kez daha teşekkür eder. Nice Çetmiller gününde buluşmak ümidiyle hepinize saygılar sunarım.

17 Haziran 2007 tarihinde bazı yaylalarımızda ve bahçelerimizde etkili olan iri iki nohut büyüklüğündeki dolu yağışından dolayı Güneypınar, Anırcak, Tandır Çukuru, Ahmadıl, Yarışalanı yaylalarındaki ekin, nohut ve ağaçlar zarar gördü.

Asarcık ve Ayboğazı bahçelerindeki sebze ve meyveler de dolu yağışı sebebiyle zarar gördü. Yayla yolunda yer yer yıkılmalar meydana geldi. Asarcık alanını (köşelerden yakanın) kekircek kayasından gelen afetle birlikte sel bastı. Asarcık ve Ayboğazının bentleri bozuldu, arıkları doldu. Dere bulandı.



Gurbet elde yaşamak

Ali Kocaman / Fransa



Gönül gurbet ele çıkma
Ya gelinir ya gelinmez
Her dilbere meyil verme
Ya sevilir ya sevilmez

Bahçemizde nar ağacı
Kimi tatlı kimi acı
Gönüldeki dert ilacı
Ya bulunur ya bulunmaz

Yörük'tür bizim atamız
Yardan atlattı zatımız
Gurbet ilde kıymetimiz
Ya bilinir ya bilinmez

Deryalarda olur bahri
Doldur ver içem zehri
Sunam gurbet elin kahri
Ya çekilir ya çekilmez

Emrah der ki düştüm dile
Bülbül figan eder güle
Güzel sevmek bir sarp kale
Ya alınır ya alınmaz..

Erzurumlu Emrah böyle anlatır gurbeti.

batır.

Vatandan ayrı yaşamaya mahkûm gurbetçiler bizim insanlarımız. Oralarda yabancı, kimi zaman horlanan ikinci sınıf insan muamelesi gören ve hatta dışlanan insanlar... Fransa ve Almanya gibi Avrupa ülkelerinde giderek artan ırkçı saldırılar yabancı düşmanlıkları... Bütün bunlar yetmezmiş gibi onlar üzerine uygulanan asimilasyon politikaları... Burada kalırsanız bizim gibi olacaksınız baskıları her geçen gün dahada şiddetlenerek devam etmekte.



Fransa'da meydana gelen hadiseler kimi zaman çığırından çıkmakta ve olayların önüne geçilememekte. Buralarda yaşayan gurbetçilerimizin çilesi sadece o ülkelerdeki politik baskılarla sınırlı kalmamakta. Onlar yurdundan yuvasından ayrı kalmanın ötesinde tahmin edemeyeceğimiz daha başka acılar da yaşamaktadırlar.

Kimi zaman yurdunda sevdiklerini kaybediyor acısını yüreğine gömüyorlar. Kimi zaman yollarda memleket ziyareti uğruna can veriyorlar... Velhasıl acı dert keder elem sanki bu insanların kader arkadaşı...

Gurbeti yaşamak mecburiyetinde olan insanlarımız kendi vatanlarına döndükleri zaman yine farklı ve değişik ortamlarda bu sefer Avrupacılar olarak adlandırılırlar. Onların toru topu senede yirmi gün bilemedin bir aylık izinleri göze

Fransa'da pazarcılık yapıyoruz. Bu işe başlayalı tam on dört sene oldu... Haliyle her pazarda kendi kullanabileceğimiz yerler var. Sizlere bir cumartesi günümün nasıl geçtiğini anlatayım. Nedenini bilmiyorum ama genelde biz Türkler çok geç yatarız. Bu güne kadar saat 12-01'den

önce yattığımı hatırlamam. Yatmadan önce saati 5.30'a kurarım. Ayrıca benim bir huyum var sabahları hiç kahvaltı yapmam. Saat 06'dan önce Pazaryerine varmamız lazım. Sergiyi kurup arabayı 6.45'e kadar çıkarmamız gerek. Tezgâhı ben kuruyorum. Benden sonra bir arkadaş geliyor. Oda 06.45'de gelip 07.45'te çıkması lazım. O gidecek başka biri gelecek. Oda

7.30'dan 8.15'e kadar... Her şey saatlı...

Ben Ahmet Güçlü abiyle yan yana açıyorum. Sabah kahve içmeye zamanımız olmuyor, geç kalırsak sistem bozuluyor. Yani önemli olan zamanında gelip zamanında çıkmak. Ondan sonra istersen 10 kahve iç.

Yaklaşık iki senedir pazarı küçültüyorlar. Bu yeni bir uygulama yeni bir politika. Her pazarı bölüyorlar. Benim gittiğim pazarı 150 kişi kurardı, bir sene sonra 50 kişiyi kovdular. Altı ay önce 25 kişi daha kovdular. Şimdi bir söylenti dolaşıyor Eylülde 20 kişi daha kovacaklarmış.. Herhalde bu yirmi kişinin içinde bende varım. Yapacak bir şey yok. Önceleri 7-8 köylü vardık. Şimdi aynı pazarda iki kişi kaldık.

Ben cumartesiileri çift Pazar kuruyorum. Buralarda pazarlar öğleye kadar kuruluyor. Saat ikide, normalde Pazar yerinde olmak lazım. Koştura koştura 2.10, 2.15'te varıyorum mesafe yaklaşık on kilometre. İkinci pazarı saat üçe kadar kuruyoruz ve öğle yemeğini ancak yiyoruz. Pazar biter bitmez eve dönüş hazırlıkları başlıyor, akşam 8, 8.30 gibi eve gelebiliyoruz. Yorgun bitkin ve bezgin bir haldeyizdir. Bacaklarda can kalmıyor. Dışardan bu böyle görülmez tabi. Yapan ve çalışan bilir bu durumu. Çarşamba günleride aynen böyle çift Pazar koşuşturması yapıyoruz. Bütün bunlar insanı bıktırıyor. Geçen sene annem buradaydı. Bu koşuşturmayı görünce, tabi birde kış günleriydi, guzum sizin çayınız içilmez dedi. (Bize acıyor.)

Burada şunu da ifade edeyim, bizden sonraki nesiller bizim yaptıklarımızı yapamazlar. Daha ne yazayım. Yaşım 36 işten güçten bıktım. Babam rahmetlinin Fransa'ya geldiği yaşa

ermişim. Diyebilirsiniz ki, öğleden sonraları çalışma git evde yat. Doğru ama genç iken aızıımızı hazırlamak gerekmez mi? Allah, çalışana veririm demiyor mu? Bizler iyi kötü bir şeyler yapmaya çalıştık. Bundan sonra biraz hafifleriz inşallah. Hacca gidebilirsem bir iki sene içerisinde nasip olursa dönesim var. Çünkü bıktım. Dünyada her şey para değil. Dilimin döndüğü kadarıyla bir günlüğümü yazdım.

Nasip olursa ileride bir gün babamın bir hatırasını anlatırım. Konu, "Nasıl koyun kesmeye başladım?"... Başka bir zaman "Tebbet suresini okurken niye tokat yedim?" aklıma geliyor. Geçen gün Ahmet abiye anlattım. Gülmekten yerlere düştü. Başka bir gün "bir adresi zarfa yazmadığımdan niye tokat yediğimi..." Şimdi burada Allah'a şükür herkesin hayat küreğini ben ayarlıyorum. Tokatların faydası olmuş. Babamdan Allah razı olsun. Mekânı cennet olsun.



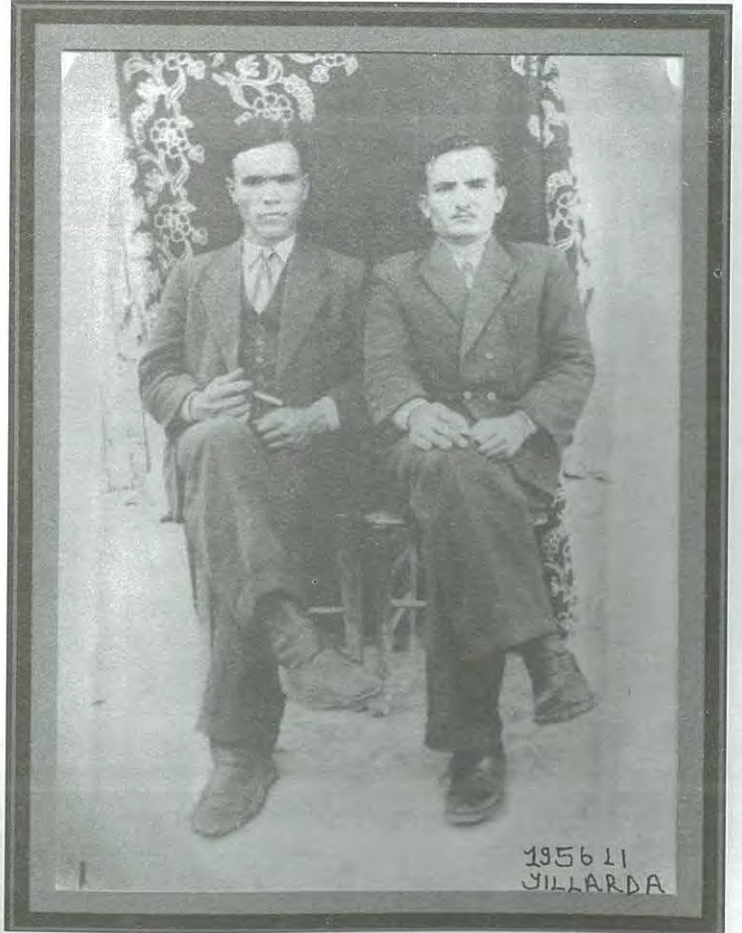
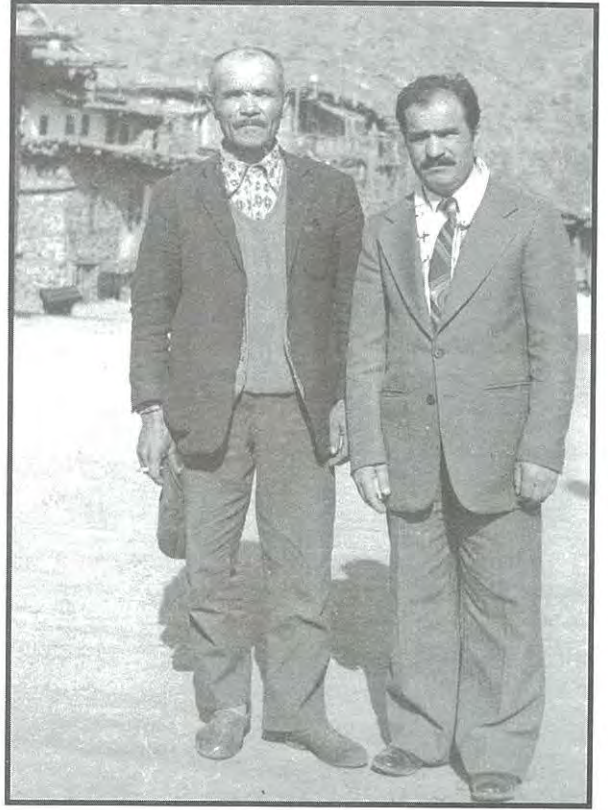


*Altın ateşle,
kadın
altınla,
erkek
kadınla
imtihan
edilir.*

Ata sözü

Kişi dostunun
dini üzeredir.
Öyleyse her
biriniz, kiminle
dostluk
kuracağına
dikkat etsin.

Ebu Davud,
Edeb 19,
(4833); Tirmizi,
Zühd 45,
(2379)



1956 LI
YILLARDA



1972 Yılı Çetmi İlkokulu Mezunları Öğretmen Emin Cihan Olgun'la Birlikte.



Sağdan 1: Emine Şavlır, Fatma Akçan, Fahriye Bakdemir, Ayşe Oğuz, Fatma Uysal, Güllü Kılıçaslan, Döndü Karaca, Zeynep Güven, Meryem Çelik, Fatma Kaplan, Neriman Akbay, Eşşe Aslan, Gülşen Demirlenk, Cennet Uçar, Eşşe Akpınar

Sağdan 2: İsa Karadeniz, Mustafa Bircan, Mustafa Bayram, Mahmut Cengiz, Mahmut Uçar, Veli Bozdoğan, Hasan Kılıçlı, Erol Bozdemir, Kemal Karaca, Mustafa Boz, Celil Akboğa, Mehmet Turan, Osman Uçar (Rıza Oğlu), Gürsel Koç.

Sağdan 3: Döndü Bakdemir, Fadimana Eren, Hüseyin Yıldız, Mesut Coşkun, Kerim Bozdağ, Nuri Arı, Ali Solmaz, Fahri Bakdemir, Osman Turan, Osman Uçar (Talaşefe), Ramazan Balcı, Ali Akınar, İbrahim Oğuz, Zeki Sasmaz, Mümine Tonkara, Aline Yazıcı.

TIKIR

İLETİŞİM

TIKIR İLETİŞİM



TURKCELL



vodafone



avea
AYCELL ARI

Kontörleri Bulunur

Yazarkasa - Terazî Çeşitleri - Cep Telefonu
Aksesuarları - Teknik Servis

İstanbul Cad. No: 52 / B Karatay / KONYA

Tel: (0332) 353 82 08 (pbx) Fax: (0332) 351 01 03